41. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM — Ára: 3,80 Ft — Ludas Matyi — 1985. JÚLIUS 17.

Hegedüs István rajza

SZÜNIDEI IFJÚSÁG

NEHÉZ APÁNAK LENNI – REVÜNK A 8–9. OLDALON

BÖVÜLŐ SZOLGÁLTATÁS

Öreghölgy esete a csonttal

Élet és világ dolgairól váltottunk szót ifjú barátommal. Én – régi iskolák hagyományaihoz híven – minden kérdésre igyekeztem válaszolni, ha jól, ha rosszul, ha körülményesen, ha bizonytalanul is. Ő – újabb iskolák neveltje – okosabban vitatkozott. Ha nem volt ínyére a kérdés, ha nem érdekelte, ha nem volt határozott véleménye, annyit mondott csak: túl vagyok kérdezve.

Nyelvi leleménynek is gyönyörű, tetszik nekem, majdnem magam is éltem vele, amikor arra kérdezett, miért van akkora forgalmi dugó a fiatalok előhaladásának útjában, miért az idősebbek viszik el a jobb állásokat, posztokat, megbízatásokat? A tőle kölcsönzendő háromszavas válasz helyett végül is jobbnak láttam elmesélni Öreghölgy esetét.

Öreghölgy – kutya. Koros, kiszolgált komondor ismerősömék kertes házában. Félig-meddig nyugállományban már, ott van mellette a fiatalabb generáció képviselője is, a felnövekedett utód. Öreghölgy természetesen féltékeny, csontra, szeretetre egyaránt. A minap is elragadta a fiatalabb elől a nagyobbik csontot, s félre húzódva kezdte volna rágni, de fáradt fogazata nehezen birkózott meg vele. Irigykedve nézte, ifjabb társa milyen harsányan ropogtatja a koncot. Öreghölgy nemcsak féltékeny és irigy, de ravasz is. Hangos csaholással előre szaladt a kapuhoz, s vadul ugatni kezdte az utcán menőket. Ifjabb társa nem akart lemaradni, ő is a kapuhoz rohant, s még vadabbul, még hangosabban ugatott, acsargott az utcaiakra. Öreghölgy közben visszafutott, felkapta az ifjabb által jól felpuhított csontot, s elfutott vele. Tanulság: öreg kutya jobban tudja, mikor kell ugatni...

A világ nem élhet ellentétek nélkül. A harmincas-negyvenes években ott voltak a faji ellentétek. Ezt megoldottuk ugyebár: Alkotmányban rögzítettük: fajra, nemre, felekezetre mindenki egyenlő...

Az ötvenes években jöttek az osztályellentétek. Egy nagy széles, keblünkreölelő mozdulattal azokat is megoldottuk.

Mi maradhatott az utánunk jövőknek? Már csak a generációs ellentétek. Magam korosztályának (nem vigaszul, emlékeztetőül inkább) hadd idézzek egy régi példázatot. A fiú, hogy a maga ura lehessen a portán, hajánál fogva húzza ki a házból a magatehetetlen apját. Amikor a küszöbhöz érnek, megszólal az öreg: engedj el fiam, én is csak eddig húztam az apámat... Ha mégis úgy éreznénk, barátaim, hogy utódaink tovább húznak bennünket, mint mi az apáinkat, az csak azért lehet, mert messzebb van a küszöb, hiszen nagyobb a ház. Mi tágítottuk nagyobbra.

Hogy ilyen gyönyörű példázatok ellenére miért fájnak mégis a nemzedéki ellentétek?

Hogy a faji megkülönböztetést tiltó törvények ellenére miért a feneketlen vad cigánygyűlölet?

Hogy az osztályellentétek elkenése ellenére miért uszul mégis a gazdag ellen a szegény?

Túl vagyok kérdezve.

Radványi Barna

Hírháttér

Van egy jó hírem vagy egy rossz hírem. És nem tudok dönteni. Hallom ugyanis a televízióban, hogy létezik nálunk egy vállalat, ahol a minőségellenőrzés során nem tesznek különbséget az exportra küldött és a hazai piacra szánt portékák között. Nos, jól hír ez, avagy rossz?

Mert ugye megeshet az, hogy az külföldi eladásra termelt árucikk egy szemernyit sem jobb, mint a forintra kacsintgató testvére. Vagyis semmivel sem különb, mint a kevésbé különb. Elismerem, ezt egy kissé nehéz követni, de már nem oly nehéz elképzelni, az életből ellesett példák mindig elég világosak, szemléletesek. Szóval a külsilány éppoly silány, mint a belsilány, s ez bizony rossz hír, még akkor is, ha figyelembe vesszük, hogy az idegen vevő által át sem vett árut nem lesz nehéz a honi üzletekben eladni, annál is inkább, mert mindannyiunkat fölvillanyoz, amikor a kereskedő a fülünkbe súgja: exportból visszamaradt, és eszünkbe sem jut, hogy vajon mi okból?

A második változat, hogy jó hírrel állunk szemben. Vagyis az illető árucikk egyformán szuper, akárhol is kívánják eladni, abszolút piacképes, keleten vagy nyugaton, idehaza vagy a messzi távolban, dicséri a japán, dicséri a jenki, dicséri a bolgár, dicséri a német, nem szidja a magyar. Eme megoldásnak egyértelműen és felhőtlenül illene örülnöm, ám amilyen szőrszálhasogató vagyok, mégsem teszem.

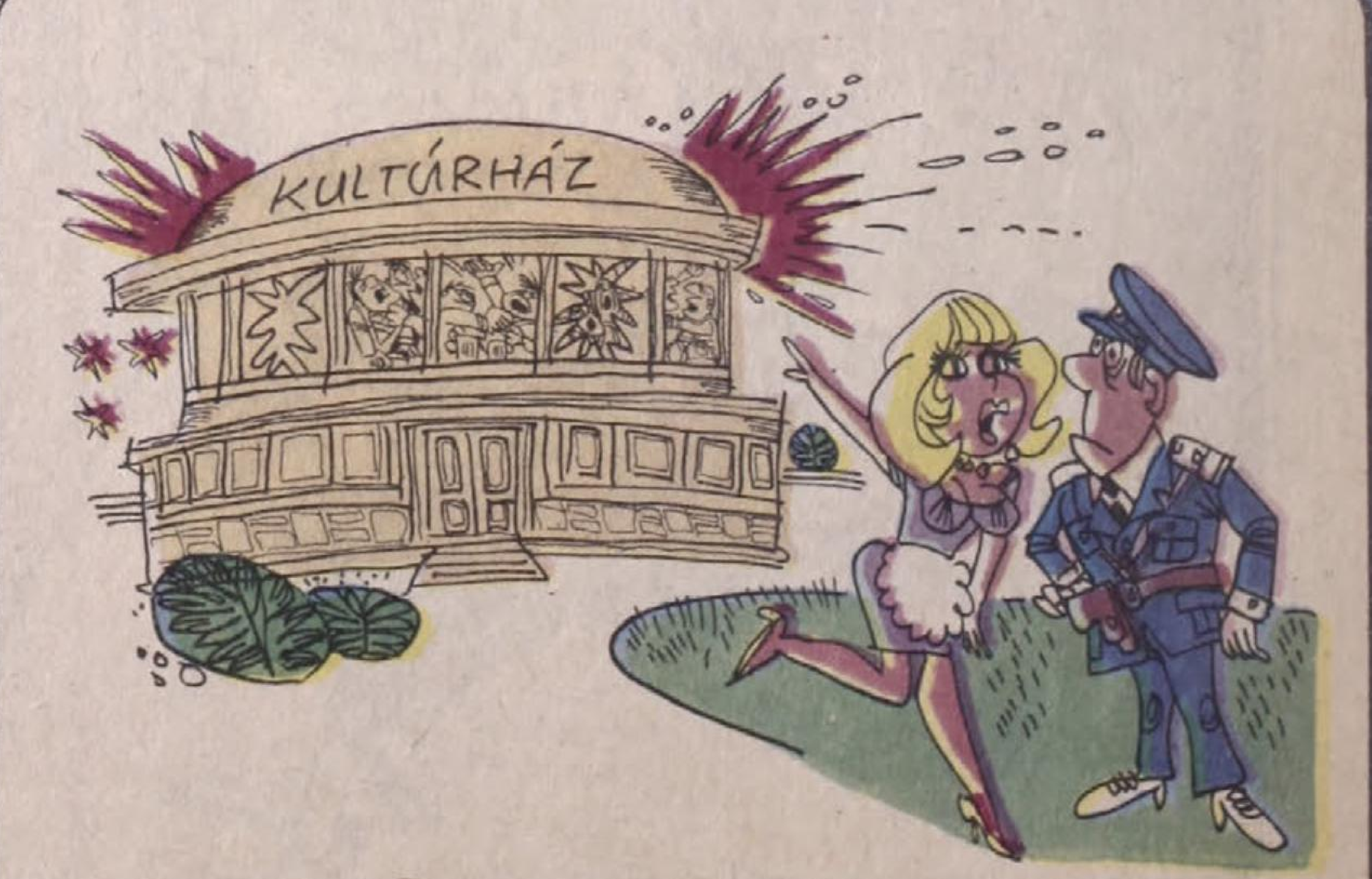
Miért? Mert a jó hír is hír, ugyebár. Ha pedig hír, akkor szóra érdemes, ha szóra érdemes, akkor meghallgatásra is, érdeklődésre, azaz különös, sajátos, valami, ami párját ritkítja.

Hát ez az. Vagyis rendhagyó. Közlésre termett, tévébe való. Más mint a többi. Eltér a tipikustól, a megszokottól. Szélsőség. Fehér holló. Ma még ritka. És ez elszomorít.

Így van ez, ahogy öregszem, nekem már semmi sem tetszik. A jó hír is rossz. Meg sem érdemlem.

Legföljebb, ha exportból marad vissza.

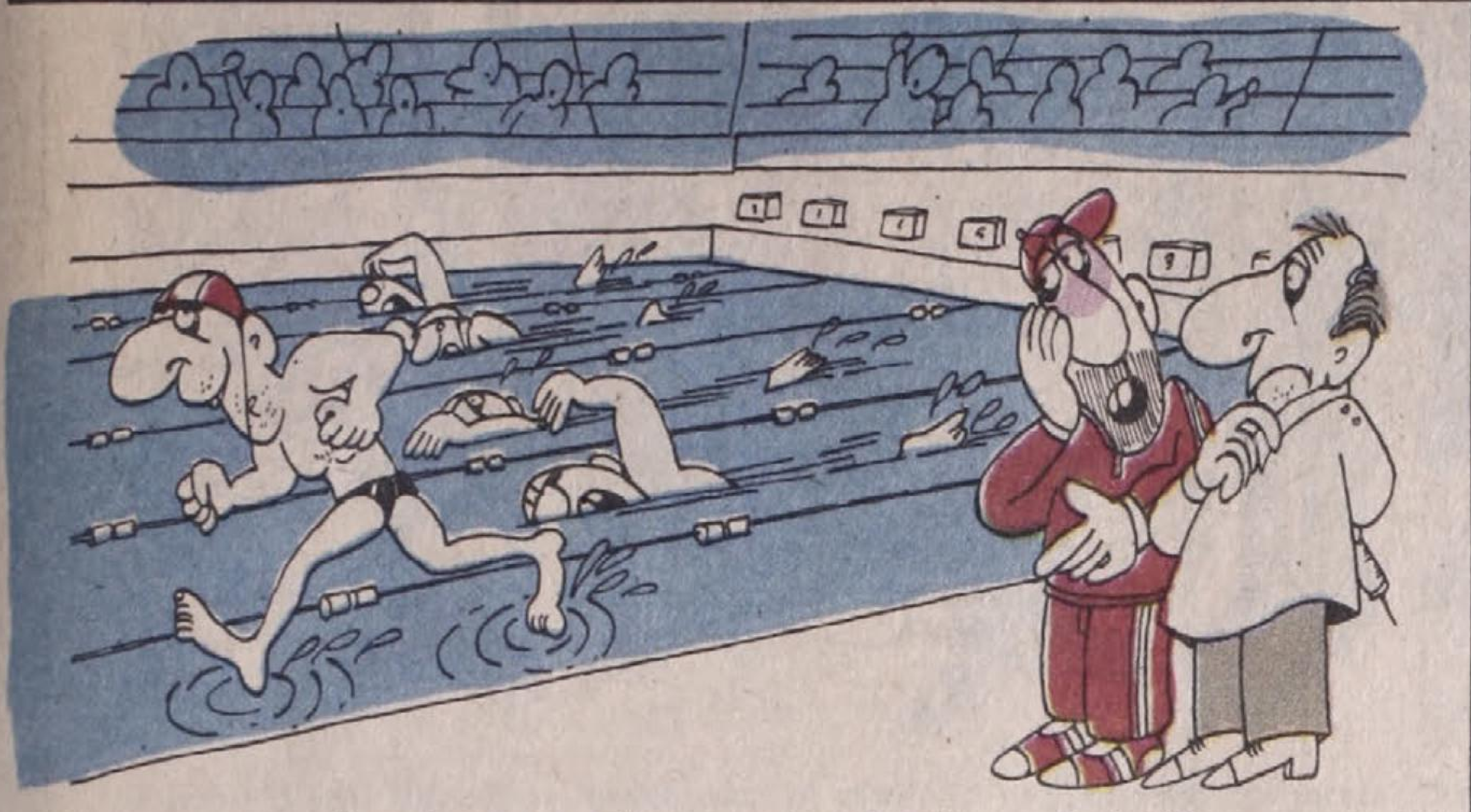
Münz András

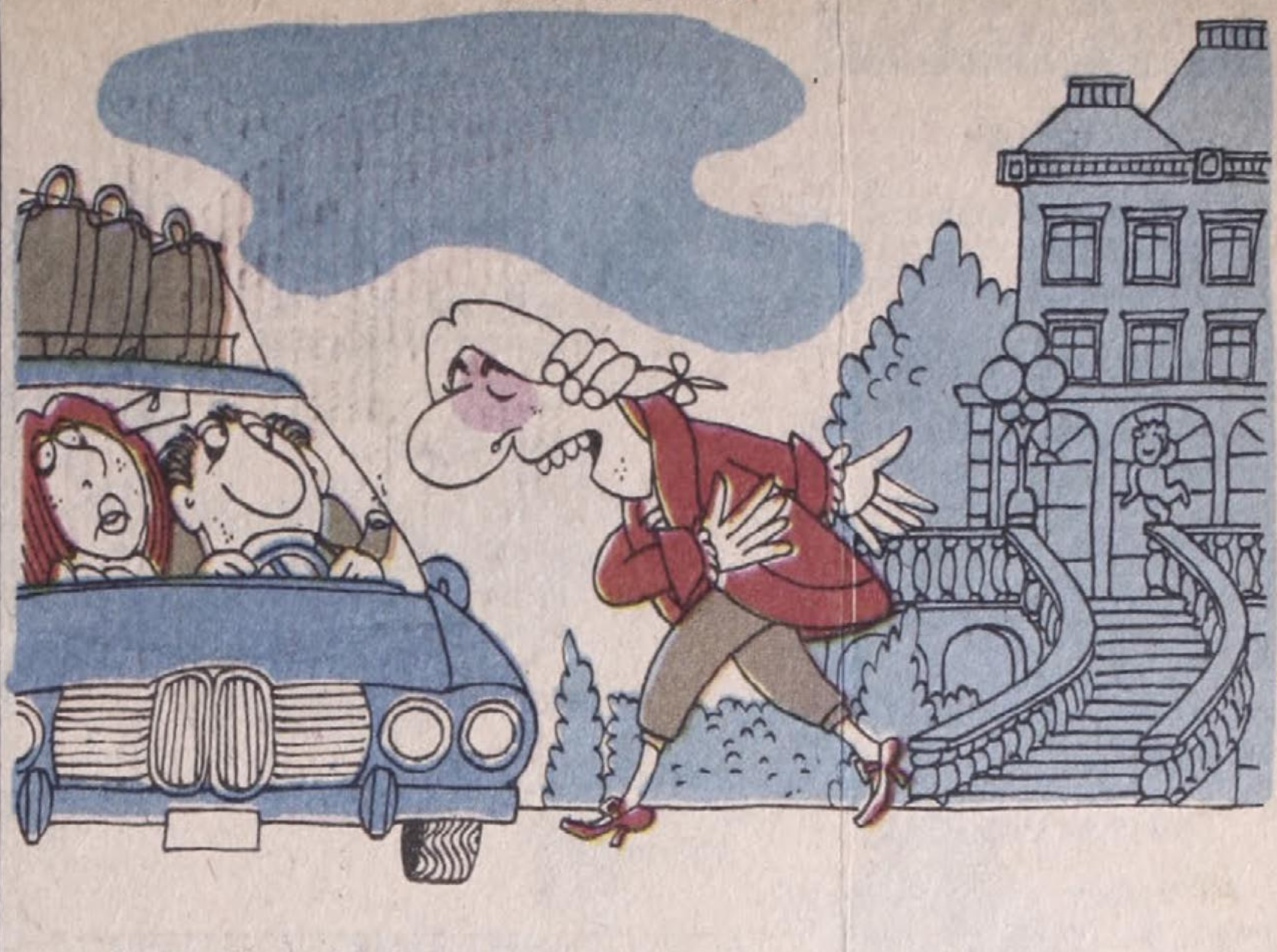
– Biztos úr! Ahogy megjön a sör, a kultúra rögtön kiszökik az ablakon.

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

Más most...

– Nem kapott ez túl nagy adag doppingszert, doki?

– Azonnal megkérdezem a majordómuszt, van-e még üres szobánk, uram.

– A cseppkőbarlangok felfedezésétől el vagy tiltva? Akkor menjünk bányatóba fürödni.

– Elkaptunk egy külföldi turistát, aki az istennek se akar részt venni a művészeti programokon!

Egy bátor ember

Már régóta nem láttam Bicska Geyzát, a Hírharsona munkatársát, a neves kritikust, aki nagy feltűnést keltett tévékritikáival, színházi- és filmbírálataival. Én minden cikkét elolvastam. Emlékszem arra a színházi kritikájára, amikor egy új magyar darabról azt írta, hogy a színmű nem dráma, hanem lócitrom két részben, és a szerzőt analfabétának nevezte. Emlékszem arra a filmbírálatra, amelyben azt írta, hogy a Kojáknak be kellene tiltania a filmet. Jól emlékszem arra is, midőn egy tévéjátékról kijelentette, illetve leírta, hogy a rendező jobban tenné, ha forgatás helyett elvégezné a szellemileg visszamaradott gyermekek iskoláját. Ezek a bírálatok nagy feltűnést keltettek, nemcsak a szakmában, hanem az olvasók körében is.

Amikor egy eszpresszóban találkoztunk, Bicska Geyza feltűnően rosszkedvű volt.

— Mi van veled?

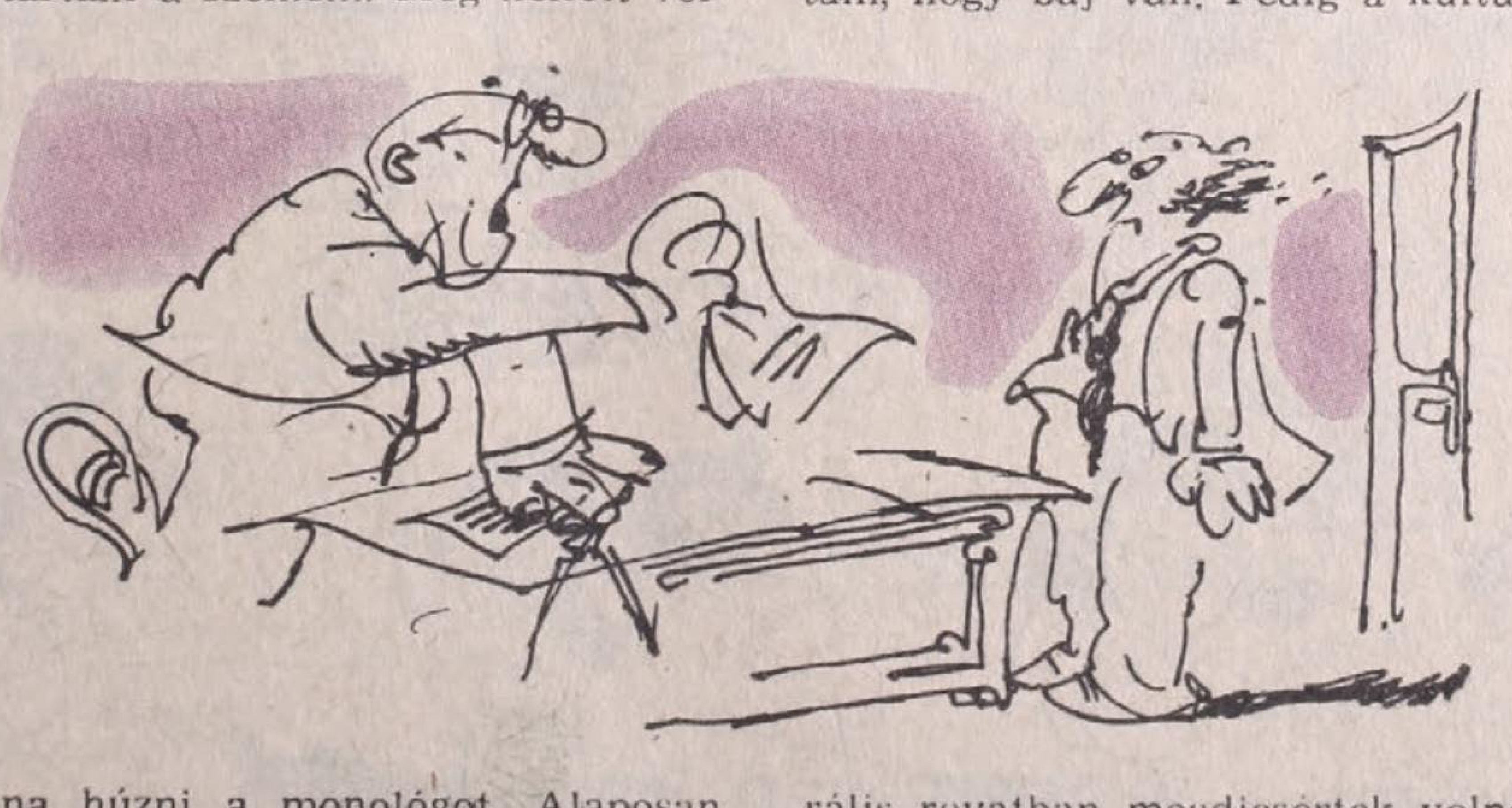
— Végem van. Áthelyeztek a belpolitikai rovathoz. Riportokat kell írnom. Nekem, egy Bicska Geyzának!

— Ezért vagy úgy elkeseredve?

— Hogyne lennék elkeseredve, amikor a szerkesztőm eddig minden cikkemet visszaadta.

— De miért?

— Fogalmam sincs. Nemrégiben felkerestem egy üzemet és részt vettem a termelési értekezleten. A riportomban megírtam, hogy az igazgató nem tud beszélni. Motyog. S a beszámolója olyan unalmas volt, hogy alig tudtam nyitva tartani a szemem. Meg kellett volna húzni a monológot. Alaposan. A felére, a negyedére. Na és a díszletek! Semmi fantázia. Hosszú asztal, piros terítővel. Az asztalon egy kancsó víz és néhány pohár. Az értekezlet vége előtt elmentem.

— A szerkesztő mit szólt?

— Semmit. Bedobta a cikkemet, egy Bicska Geyza kéziratát, a szemétkosárba! Aztán elküldött egy konferenciára. A Gemkapocs Kiegyenesítő Gyárba. Még aznap leadtam a riportot. Őszintén megírtam a véleményemet, úgy ahogy annak idején a kulturális rovatban. Megírtam, hogy a vitaindító előadást tartó elnök vízfejű, ha megcsapolnák a fejét, meg lehetne tölteni az előtte levő kancsót. Amikor a szerkesztő ezt elolvasta, csóválta a fejét. Akkor már tudtam, hogy baj van. Pedig a kulturális rovatban megdicsértek volna ezért a mondatért. Emlékszel, amikor azt írtam egy tévésorozatról, hogy hosszú, unalmas, mint egy giliszta, amely nem bemutatásra való, hanem horgászásra?

— Emlékszem. S még azt is írtad, hogy a rendező kirakatrendezőnek sem volna jó.

— Igen, ezt írtam. De a nekrológot is én írtam, amikor a rendező felakasztotta magát.

— Végül is mit lett a riportoddal?

— Semmi. Szemétkosárba került. S tudod miért? A szerkesztő kifogásolta, hogy szóvá tettem, a statisztéria, azaz a konferencia résztvevői, alig vesznek részt a darabban. Csak ülnek és néznek maguk elé. Egy jó rendező koreográfiát készít: hol, mikor, mit csináljanak. Mozogniuk kell, mert a színpad ettől lesz élő, látványos.

— Nem színházba voltál, hanem egy konferencián.

— Ezt mondta a szerkesztőm is. Az az idióta. Különösen akkor lett dühös, amikor a látványtervezésről írtam. Ugyanaz a látvány volt, mint az előző üzemben, a termelési értekezleten. Hosszú asztal, piros terítő, kancsó, poharak. És a falon volt egy kép, egy szakállas, bajuszos férfi, fején simléderes sapkával. Ugyanezt a képet már láttam... Nem is egyszer... Ebben egészen biztos vagyok...

Bicska Geyza azóta visszakerült a kulturális rovatba. A Pirinyó Színház legújabb darabjáról bátran megírta, hogy azt egy delíriumos tetű munkája.

A kritika nagy feltűnést keltett.

Mikes György

SZILÁNKOK

KÉRÉS

— Nem tud ajánlani egy jól kereső férfit, akitől gyerektartást kérhetnék?

ÖNSANYARGATÓ

— Összetett kézzel könyörgök, ne hagyjál el, mert ha elhagysz, boldog leszek.

KÉRDÉS

— Vajon az íratlan szabályokat analfabéták készítették?

MALACPERSELY

— Vettem egy malacperselyt tíz forintért. Bedobtam az első két forintost. De mivel sürgősen telefonálnom kellett, rögtön széttörtem a perselyt.

IRIGYSÉG

Brahovácz meséli:

— Irigylem a jövő nemzedéket. A budapesti metró vonalát biztosan meghosszabbítják Záhonyig.

BOR

— Az orvos engedélyezett napi egy pohár bort. Ma megittam az adagomat egy évre előre.

ALTATÓ

— Lesétálok Pestről Kecskemétre és vissza. Utána mindig remekül alszom.

ELHIVATOTTSÁG

— X. írónak tartja magát, holott egész életében csak egy képeslevelezőlapot írt.

EGOISTA

— Miért ártsak másnak, amíg magamnak árthatok?!

JAVASLAT

A posztumusz kötetet adják ki még az író életében. Így több az öröme benne.

MERENGÉS

— Kiöregedtem én már abból, hogy hozzám illő nőt válasszak.

LEGÉNYLAKÁS

— Irénke, boldog vagyok, hogy eljött a lakásomra.

— De hisz ez egy pad a Margitszigeten.

— No és? Itt lakom.

KUTYA

— Vettünk egy kutyát, hogy legalább valaki hűséges legyen a családban.

FANTÁZIA

— Egy ágyban alszom a feleségemmel, de kitűnő a fantáziám. El tudom képzelni, hogy egy idegen nő...

Galambos Szilveszter

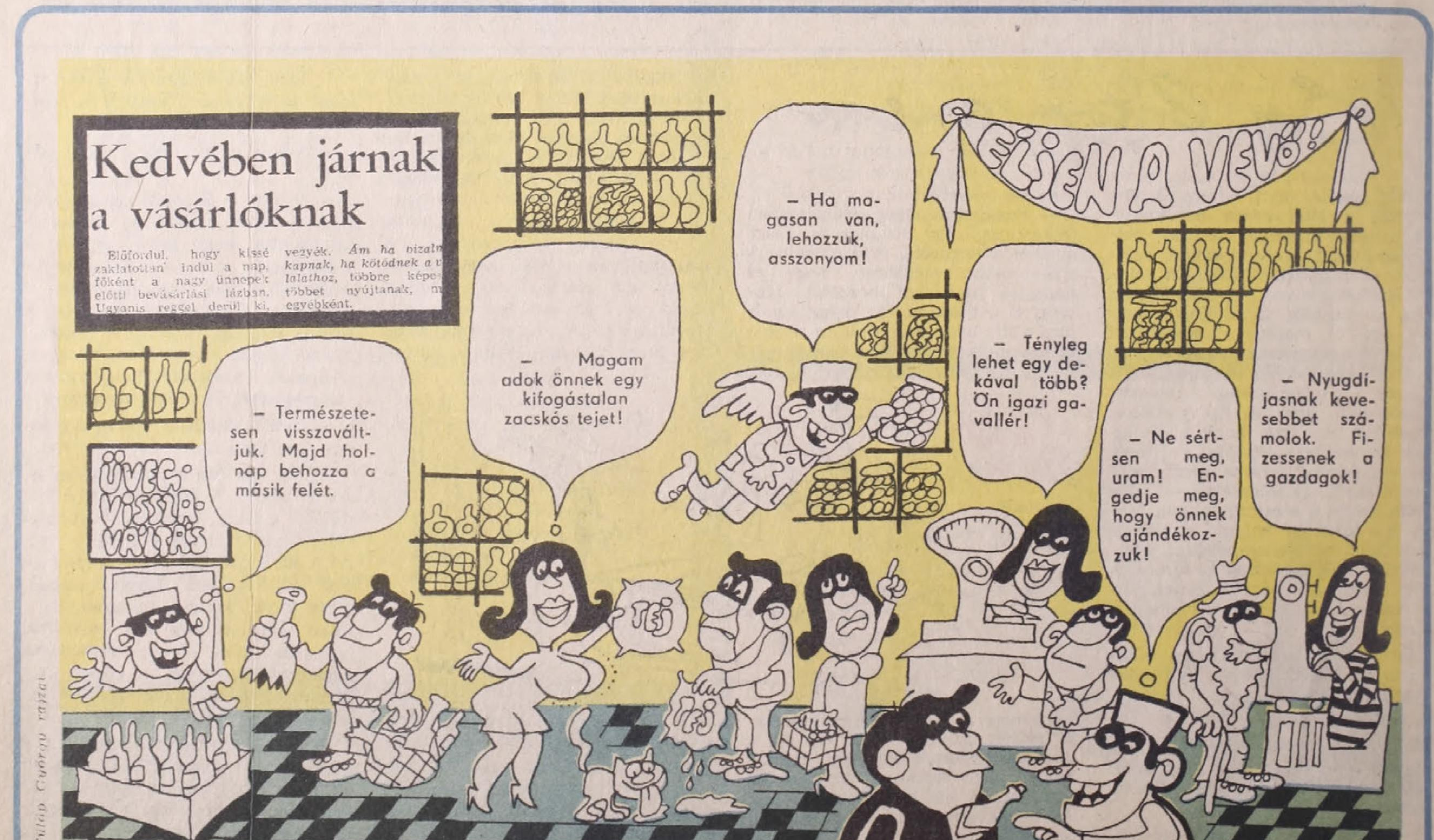
MAI KŐMIVES KELEMEN

– Ha a feleségem beépíthetem a villája falába, sokkal tartósabb lesz a háza...

– Ugy látszik, odaát már megint razzia van!

SZORONGÁSAIM

Amikor már vagy harmadik hete éreztem úgy, hogy nincsen semmi bajom, kezdett fölöttébb gyanússá válni az ügy. Nem szorongtam, belső feszültségeim föloldódtak, s amikor egy napon arra ébredtem, hogy jól alszom, tudtam, komoly a baj.

Környezetemben ugyanis, amerre néztem, olyan divatosak lettek a különféle nyavalyák, mint néhány évvel ezelőtt a répanadrág, még korábban pedig az orkán-dzseki, vagy azt megelőzően a lóden. Hogy mást ne mondjak: a házmesterünknek napok óta vegetatív idege volt, Teknősbika néni, aki gyermekéveiben hat testvérével lakott egy szobában, érezte a frontot, mások egyszerűen csak ki voltak borulva, vagy éppen nem bírták a gyűrődést.

Mindig is szégyelltem magam, ha nem volt semmilyen divatos betegségem, ezért úgy határoztam, felkeresem özv. Jónabrék Frigyesnét, aki leánykorában lépcsőházi elmefutárként tengette életét, most pedig igencsak jártas a lélek dolgaiban és útvesztőiben.

Amikor becsöngettem özv. Jónabrék Frigyesné lakásának ajtaján, még mindig cefetül jól éreztem magam. Míg vártam, hogy a hölgy ajtót nyisson, titokban megmértem a vérnyomásom, tökéletes volt, s a szemem sem rebbent, amikor rájöttem, hogy nem remegnek a kezeim.

Már-már azt hittem, így, ilyen felhőtlen boldogságban kell életem hátralevő részét eltöltenem, amikor feltárult az ajtó és ott állt előttem özv. Jónabrék Frigyesné, teljes életnagyságban. Olyan volt, mint egy jól eltalált olajfestmény, azzal a különbséggel, hogy az olajfestmények ritkán viselnek a fejükön törölközőből készült borogatást.

— Jöjjön máskor, ha tud! — nyögte özv. Jónabrék Frigyesné, csak úgy a saját stílusában. — Most bioritmusom van, egyszerűen képtelen lennék emberekkel társalogni. Hiszen tudja...

Némán bólintottam, bár fogalmam sem volt arról, mit kellene tudnom, csupán azt sejtettem eddigi életem tapasztalatai alapján, hogy egy bólintásból még senkinek sem lett semmi baja — főként ha tudta, hogy mikor és hol kell bólintania.

Egy kicsit rossz érzéssel indultam haza. Valami oka csak lehet, hogy amikor körülöttem mindenki depressziós, a televízióban a riporterek alanyi költőket faggatnak a létezés kilátástalanságáról, akkor én még mindig jól érzem magam. Elhatároztam, hogy az italhoz menekülök, vagy a kábítószer rabja leszek, de vasárnap délután lévén egyikhez sem volt igazán kedvem.

Két hét elteltével összeszedtem a bátorságom és ismét elindultam özv. Jónabrék Frigyesné lakásának irányába. Ezúttal már az első csengetésre ajtót nyitott és egyáltalán nem hasonlított olajfestményre, pedig most törölközőt sem viselt a fején. Majdnem olyan volt, mint egy ember.

— Fáradjon beljebb! — invitált özv. Jónabrék Frigyesné. — Épp itt van nálam a lányom, nem tudja önmegvalósítani magát, de majd kimegy a konyhába, amíg mi beszélgetünk.

— Jól érzem magam — mondtam, amikor ketten maradtunk a szobában. — Nincs semmi bajom, boldog vagyok, kis híján elégedett.

Özv. Jónabrék Frigyesné részvevően ingatta a fejét. Szemébe könnyek gyűltek és egy darabig ott is maradtak. Tíz percen át hallgatta együttérző szeretettel, mennyire kínos számomra, hogy egy szorongásokkal és neurózisokkal teli világban nincs semmi bajom, majd hirtelen mozdulattal a telefonhoz lépett és vadul tárcsázni kezdett.

— Egy barátnőmmel konzultáltam — jött vissza néhány perc múlva. — A probléma igen bonyolult, bár talán nem teljesen reménytelen.

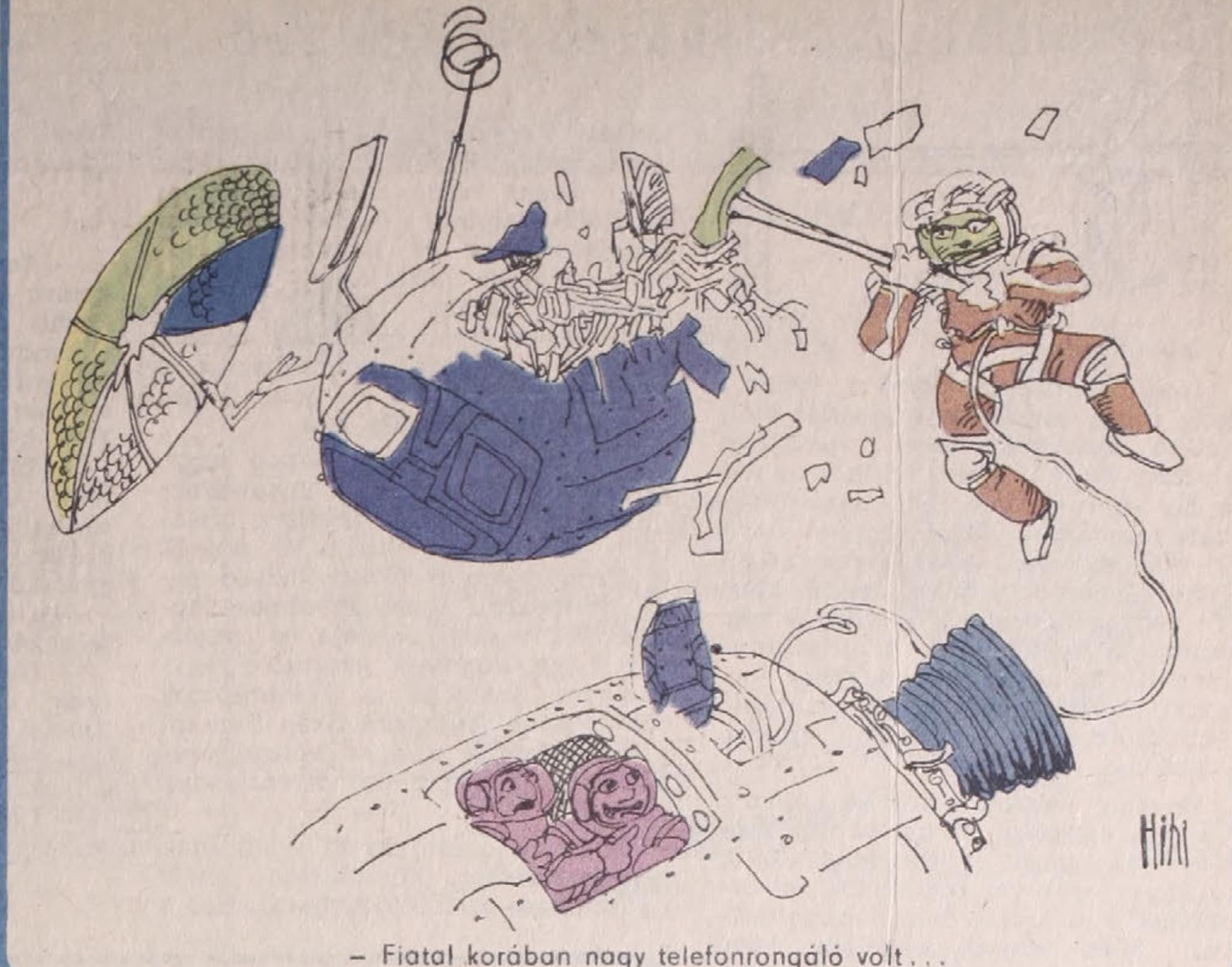
Amíg beszélt, kezeimmel idegesen doboltam az asztalon, erősen pislogtam és a fejemet rángattam, mint egy rosszul beprogramozott robotgép, amelyet a televízió híradójában láttam.

Megköszöntem özv. Jónabrék Frigyesné tanácsait és hazafelé indultam. Útközben még benéztem Teknősbika nénihez (érezte a frontot), a házmesterhez (vegetatív idege volt), s mire hazaértem már reszketett a kezem, görcsben volt a gyomrom és csak három nyugtatóval tudtam elaludni.

Másnap álmosan, fáradtan kialvatlanul ébredtem. Boldog voltam, kis híján elégedett.

Föld S. Péter

ŰRHÁBORÚ

– Fiatal korában nagy telefonrongáló volt...

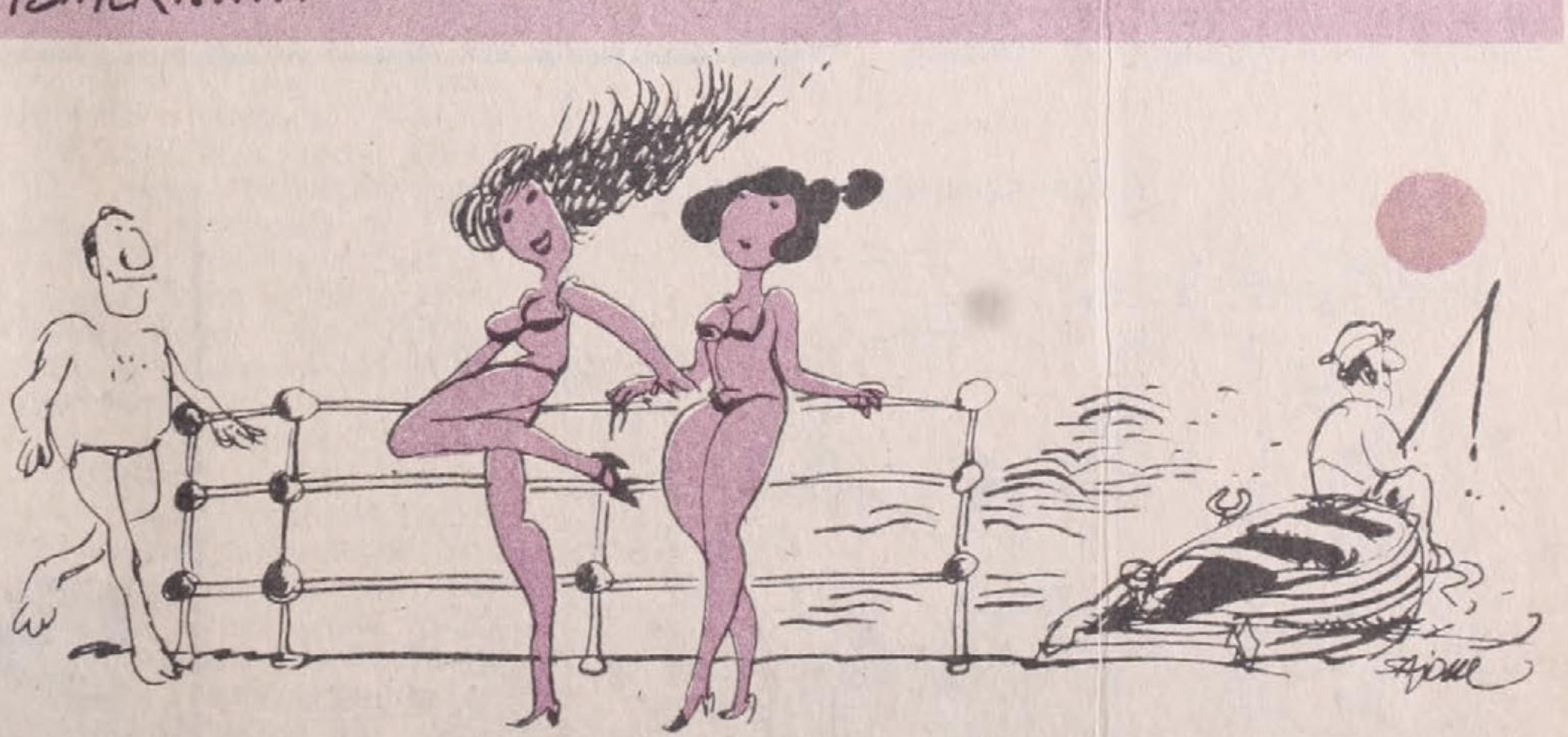
HÉTVÉGI BEVÁSÁRLÁS

– Most mehetek vissza, elfelejtettem az uramnak Trabantot venni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Főúr, nem tud valami könnyű ételt ajánlani?
— De igen, uram. Ajánlanék egy 15 dekás hússzeletet. Az csak 7 deka.

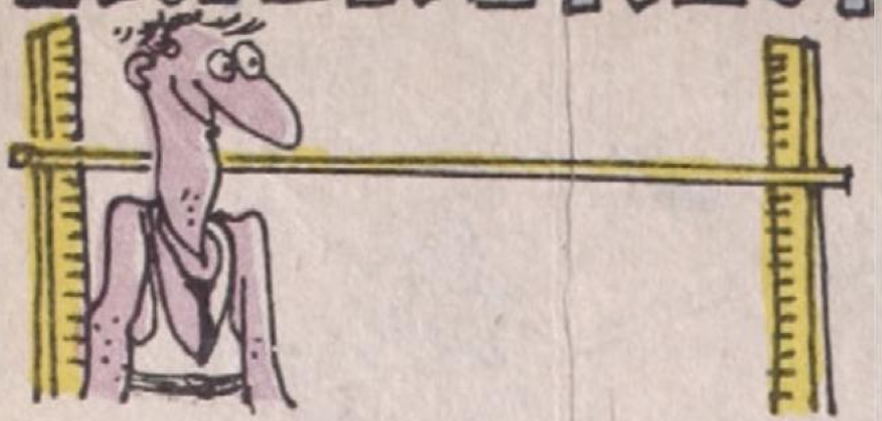

– Amíg a férjem horgászik, én halászgatok.

Szakszervezeti tárgyalásokat folytattunk Izlanddal

A NYUGDÍJASOK JÖVŐ TÉLEN MÁR REYKJAVÍKBA IS KAPHATNAK BEUTALÓT?

KÜLKERESNEK LENNI

Istennőm!

Íme, leborulok előtted s könyörgök, illesd bársonyos talpaddal méltatlan tarkómat. Lásd, vonzódom hozzád, mint tündéri holdhoz az árapály láncán morgolódó medvéje, a hatalmas óceán. Mint roppant északi mágnességhez a vékonyka tengelyén táncoló semmi kis acéltű. Mert Te vagy a kezdet és Te vagy a vég, zárókő a történelmet őrző piramis csúcsán, harang a székesegyház tornyán, diadalmasan égnek szárnyaló végakkord egy mindent elsöprő szimfónia orgonáján.

Én nem vagyok a szavak embere. Csupán egyszerű, magános férfiember, aki most a meghatottságtól akadozó nyelvvel botladozik az érzelmek s a kifejezések labirintusában. Mert lényed a felhők közé emel s a sárba sújt, egyetlen pillantásod a mennybemenetel és a megsemmisülés.

És ezt nem azért mondom, mert Tiéd az ország, a hatalom, a dicsőség és a Western United abszolút részvénytöbbsége. Nem azért, mert döntő szavad irányítja a Southern Amalgamated üzleti politikáját. Lásd, könnyek rezegnek szemembe, a férfiúi érzelem, az igaz áhitat gyöngyszemei. Nem azért, mert érdekeltségeid a Wall Street Journal szerint több milliárdra rúgnak és szempilláid zizzenésére hisztérikus gyorsasággal reagál a zürichi értéktőzsde. Hanem azért, mert megbénulok, a porba hullok lényed, bűbájad, sugárzásod előtt. Óh, ha ógörög szobrász lehetnék, hogy halhatatlan márványba faragjalak. Óh, ha latin költő lehetnék, hogy megkapó léptékű sorokba foglaljalak. De egyszerű férfiember vagyok csupán, semmi kis magyar külkereskedő, így szürke, esetlen szavakkal tudok csak esedezni: add, óh add valami tanújelét annak, hogy megérted, elfogadod rajongásomat. Emeld rám szép szemed sugarát, vesd elém csodálatos alamizsnaként halk mosolyod aranytallérját, vagy legalább vásárolj tőlem azonnali szállításra harmincezer tucat Fifi—2 mintájú zsebkomputert ab Tarháspuszta. Legyen szabad megemlítenem, hogy a Fifi—2 a tarháspusztai Szép Sansz téesz melléküzemének legújabb típusa. Kilencvenhárom pingálóasszony és tizenhét siratónéne gyártja háztájiban. Amellett minden idevágó igényt kielégít, nem csupán krumplit hámoz, hanem macskát is simogat, sőt, villámot is hárít. Drágább van, de jobb nincs, egyszer veszi, mindig eszi.

És Te bőkezű vagy, nábob vagy, király vagy, neked az a harmincmillió dollár csak bakfitty, rigófütty, elenyésző susogás a pineák sötétzöld lombjai között. Szíved pedig déltengeri laguna az álmos napsütésben, a jóság óceánja, te megérted, hogy könnyed gesztusod egycsapásra szanálja a paraméterek béklyójában fulladozó Szép Sanszot s a boldogság virágos vőlegényévé avatja a Te sírig hű rabszolgádat, engem.

Én pedig őrzöm majd a házadat, végigheveredem küszöbödön, szelíd nyüszítéssel köszöntöm barátaidat s vad csaholással űzöm tova ellenségeidet.

Sőt, kitépem Észak leghatalmasabb fenyőjét, bemártom az Etna kráterébe és lángbetűkkel írom fel a magasságos égboltra, hogy Western United, Western United, Western United...

* * *

— Emberek, emberek, meg vagyunk mentve! Idehallgassatok, sikerült megdumálnom a spinkót. Harmincmillió dolláros rendelés. Na, milyen üzletkötő vagyok? Glatt eladtam neki harmincezer tucat Fifi—2-t azonnali szállításra!

— Te tisztára megőrültél. Hát nem tudod, hogy átütemeztük a tervet? A Fifi—2-t csak a kilencedik ötéves tervben kezdjük gyártani. Évente három darabot!

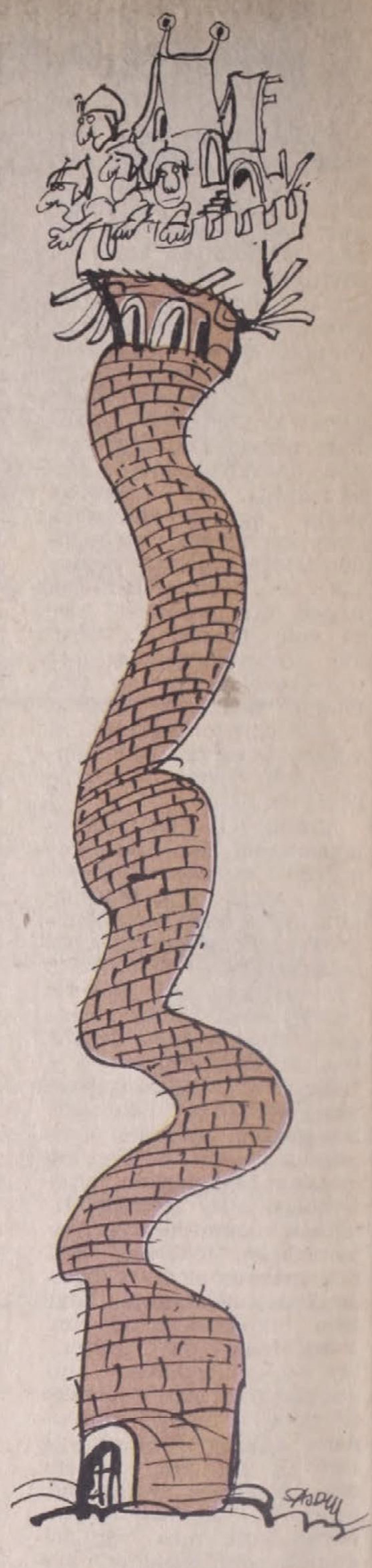
— Úristen, mit mondok most a félnek?

— Nyugtasd meg. Közöld vele, hogy sikerült szerződtetnünk egy 230-as magasugrót.

— Egy 230-as magasugrót? Nem értem. Mi ebben a pláne?

— Ebből is látni fogja, hogy mi azért rugalmas cég vagyunk...

Peterdi Pál

– Inkább hívtunk volna drága, de szakértő kőművest!

FENEGYEREKEK

NYÁRI SZÍNHÁZI ÚJDONSÁG

– Ne szépítkezz tovább, szívem, elment a hajó!

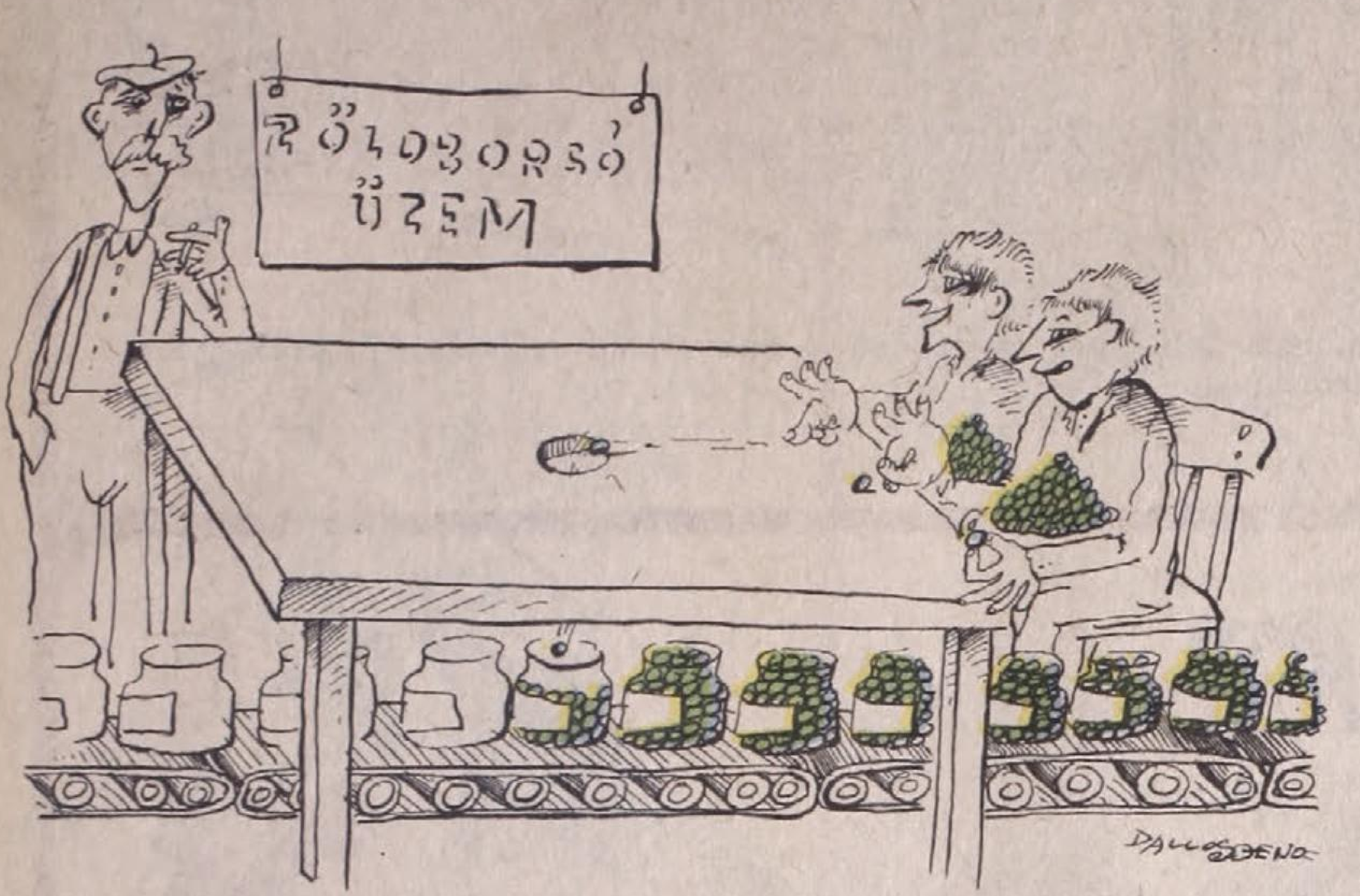
FONTOS EMBER

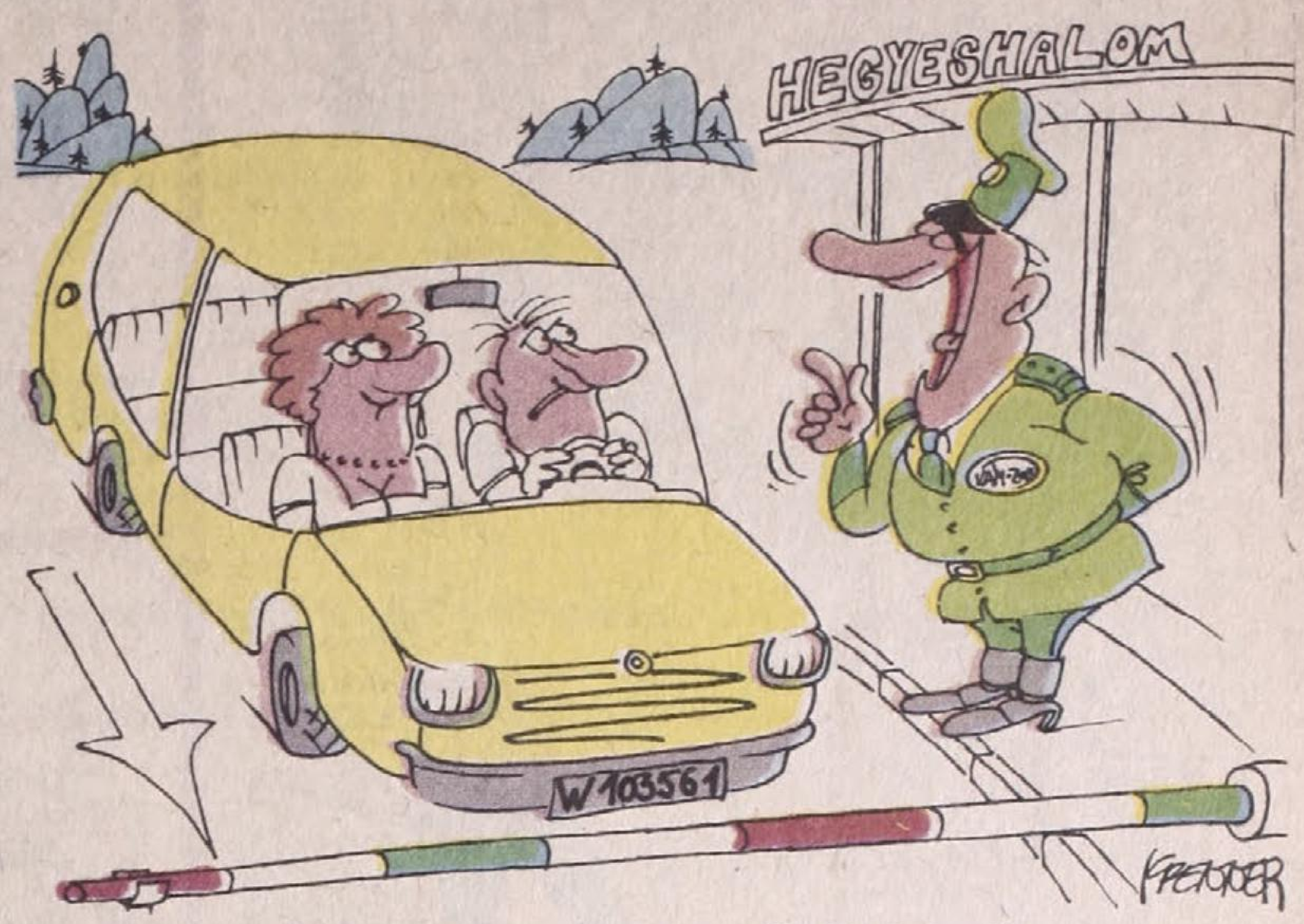
Taróczy két óra alatt 23 500 fontot keresett Wimbledonban

NEM TÖRLESZTHETNÉNK AZ ÁLLAMADÓSSÁGOT IS FONÁKRÖPTÉVEL?

DIÁKOK A KONZERVGYÁRBAN

HATÁRÁLLOMÁSON

– Fogorvoshoz jöttek, vagy szállodát építeni?

LAKÓTELEPI SZABADTÉRI JÁTÉKOK

Amint már arról a lakosság tudomást szerzett, idén is megrendezik a Nagybudapesti Szabadtéri Játékokat, a NASZAJT. A műsorok zavartalan lebonyolítása érdekében számos intézmény, vállalat és szerv összehangolt munkájára volt szükség. Biztosra vehetjük, hogy Nagybudapest közönsége ebben az évben is élvezni fogja a szervezők által összeállított programot.

Műsor:

Az újpesti lakótelep „Tavaszi szél vizet áraszt" címmel vidám, nótaesttel egybekötött időtöltéssel jelentkezik, mindjárt az első napon. Kinyitják a csapot a tizediken, amitől az egész ház megfürdik. Az eseményre meghívták a Széchenyi fürdő úszómestereit, akik az erre a célra átalakított pincehelyiségekben úszni tanítják az érdeklődő gyermekeket.

A békásmegyeri lakótelepen a BKV aktivistái játékos vetélkedővel örvendeztetik meg a közönséget. A szentendrei HÉV vonalán hévpótló autóbuszokat állítanak be. Amikor a busz befut, a csatlakozó szerelvény éppen elmegy az utasok orra előtt. Aki utoléri, megkapja a Futapest mozgalom filmnyomással díszített trikóját.

Ünnepi sporteseményre kerül sor Újpalotán. A helyi Nyugdíjas SC barátságos labdarúgó-mérkőzésre hívja meg a Ferencváros labdarúgóit. A nyugdíjasok között néhány idegenlégiós is szerepel. Egyikük, Nyilasi Tibor a következőket nyilatkozta: a mérkőzés teljes bevételét azoknak a szerencsétlenül járt nyugdíjasoknak a megsegítésére fordítjuk, akik elmerültek a legutóbbi árhullámban. A szurkolók számára a Posta telefonfülkéket biztosít. A mérkőzés után a metróforgalom szünetel.

A Pillangó utcai lakótelepen látványos lomtalanító akció zajlik. A showműsorban fellép a Planetárium Lézerszínháza is. A látogatók lézerfényben úszó kupacokban gyönyörködhetnek. A kupacokban turkálni is lehet. Arany, ezüst vagy drágakő kiguberálása esetén a helyszínen működő Fővárosi Óra- és Ékszerbolt Vállalat üzleteiben lehet jelentkezni. Eladónak.

A Magyar Televízió – aquincumi telepéhez közel – táncjátékot mutat be az amfiteátrumban. Szabó László: Zsandár a máglyán című alkotása arról szól, hogy miként gyulladt ki a tévéstúdió a Kék Fény műsorának előkészítése közben. A sztori a Markó Ivánról elnevezett utcában végződött.

Az Elektromos Művek zenés áramkimaradást szervez. A sötétben szépségversenyt láthatunk a Multimédia előadásában. Az elsődíjas szépségekről naptárfotók készülnek. Valamennyi nyomda KISZ-szervezete védnökséget vállal a soronkívüli nyomásban.

Az angyalföldi Béke téri lakótelep közelében a Lipót távbeszélőközpont rendez postagalamb-kiállítást. A korszerű kommunikálást reklámozó kiállításon minden olyan kedves ügyfélnek, aki már több mint tíz éve vár telefonra, postagalambokat osztanak ki. A galamb pontos, gyors és mindjárt le is pecsételi a leveleket.

A Posta és a Csatornázási Művek közös produkcióját valamennyi lakótelepen láthatjuk. Bemutatásra kerül Hernádi Gyula: Királyi vadászat című alkotása. A vadászat tárgyát bizonyos speciális célra felállított automata fülkék képezik, ahová az említett királyok is gyalog járnak.

A Tömő utcai lakótelep egyik toronyházában fiatal házasok részvételével elhangzik Fritz Kahn: A szerelem iskolája. A Tömegkommunikációs Kutatóközpont és az Építőipar közös kísérletéről van szó, hiszen a vasbeton kitűnően vezeti a hangot. Ahol netán nem vezetné, ott javasoljuk az orvosi fonendoszkóp használatát.

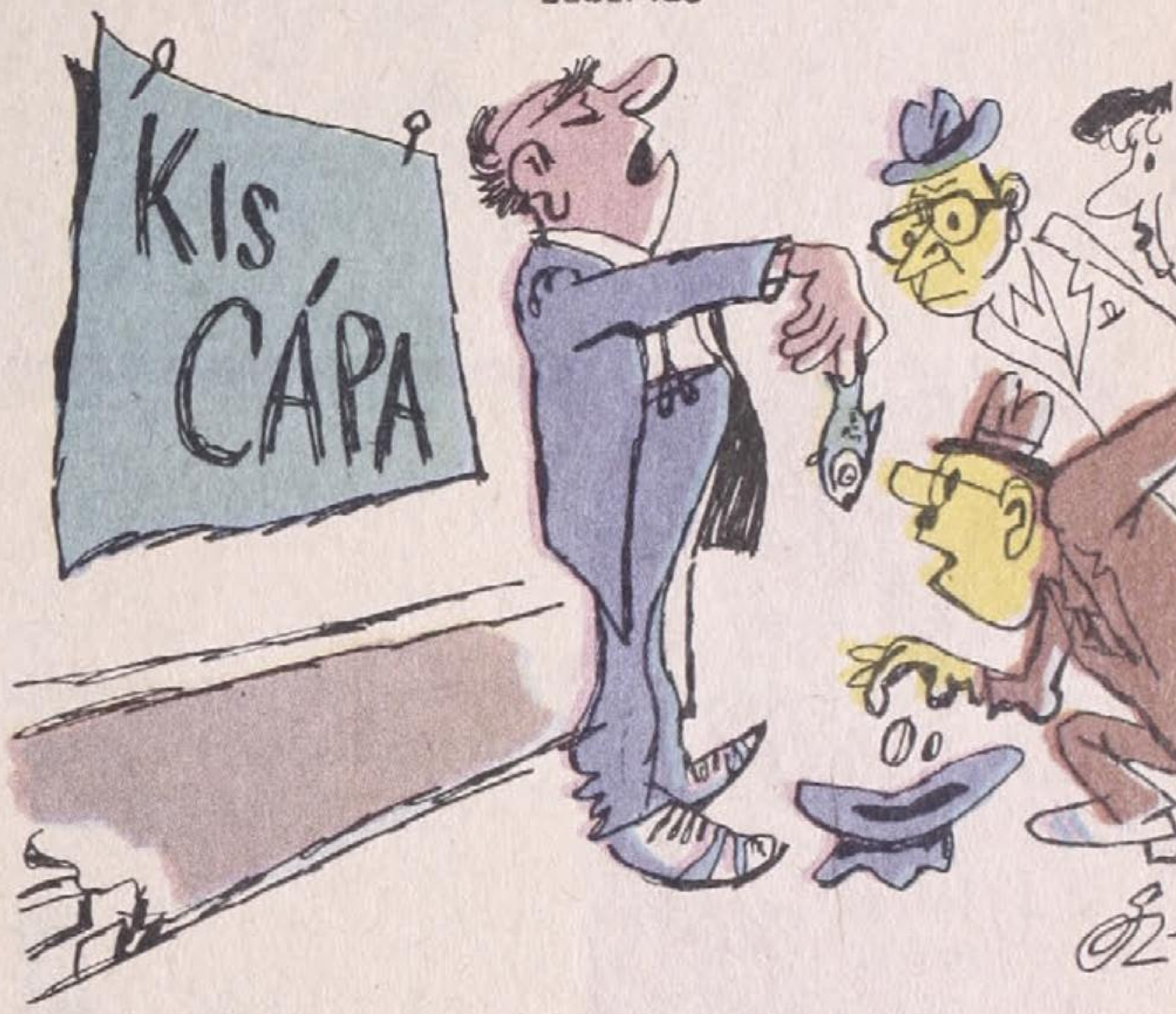
A angyalföldi lakótelepek számára felejthetetlen játékot szervez a KÖZÉRT Vállalat. Tréfás üvegviszszaváltó vetélkedőt rendeznek, amelyben a résztvevőnek ki kell találnia melyik üzletben váltják vissza az üres boros, pezsgős vagy pálinkásüvegeket. A nyertesek a Boripari Tröszt vendégeként Kocsis Irma illetve Durbincs Sógor által motivált gyomormosáson vesznek részt.

Az események záróakkordjaként a néphadsereg alakulatai látványos frontátvonulást szerveznek. Valamennyi fegyvernem: betonzók, állványozók valamint falazók fogják megmutatni szerszámaikat az érdeklődőknek. Az erőt, biztonságot sugárzó szemle alatt hideg Kőbányai Világos állandóan kapható.

Akinek pedig a felsorolt program nem nyújt megfelelő kikapcsolódást, annak azt javasoljuk: foglalkozzék időnként a kedves házastársával is.

Bognár Tibor

ÉLELMES

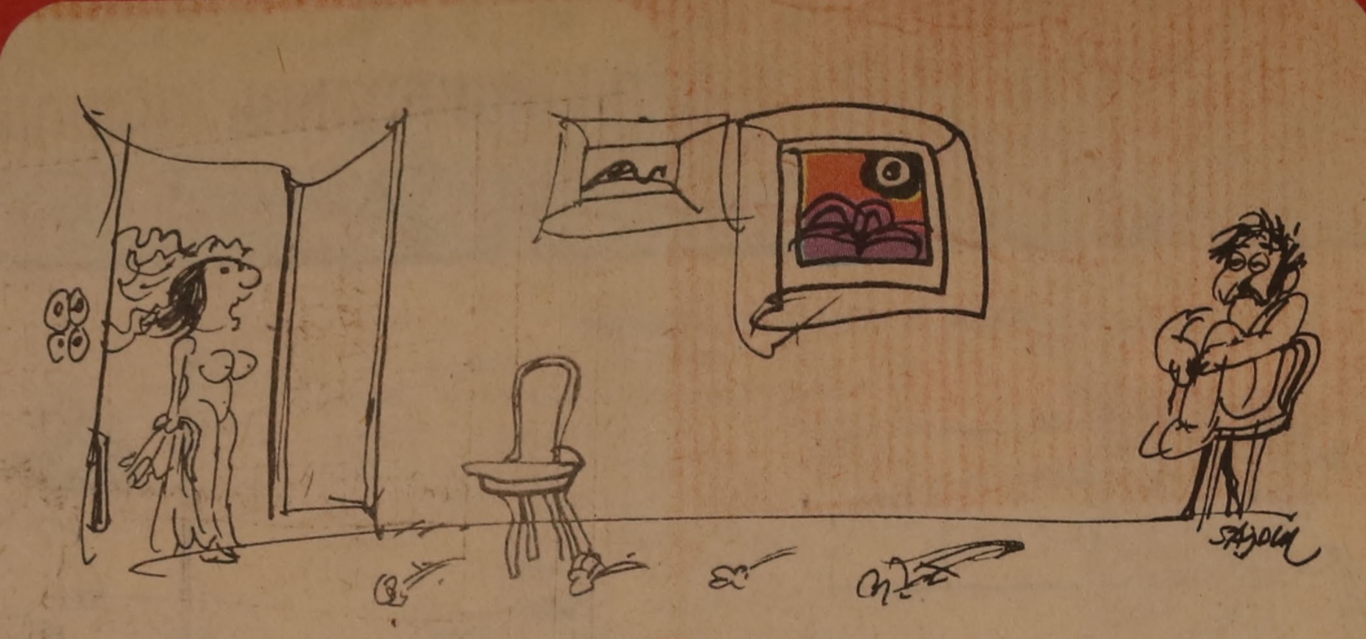

– Saját műsort sugárzó műholdat bocsátottam fel!

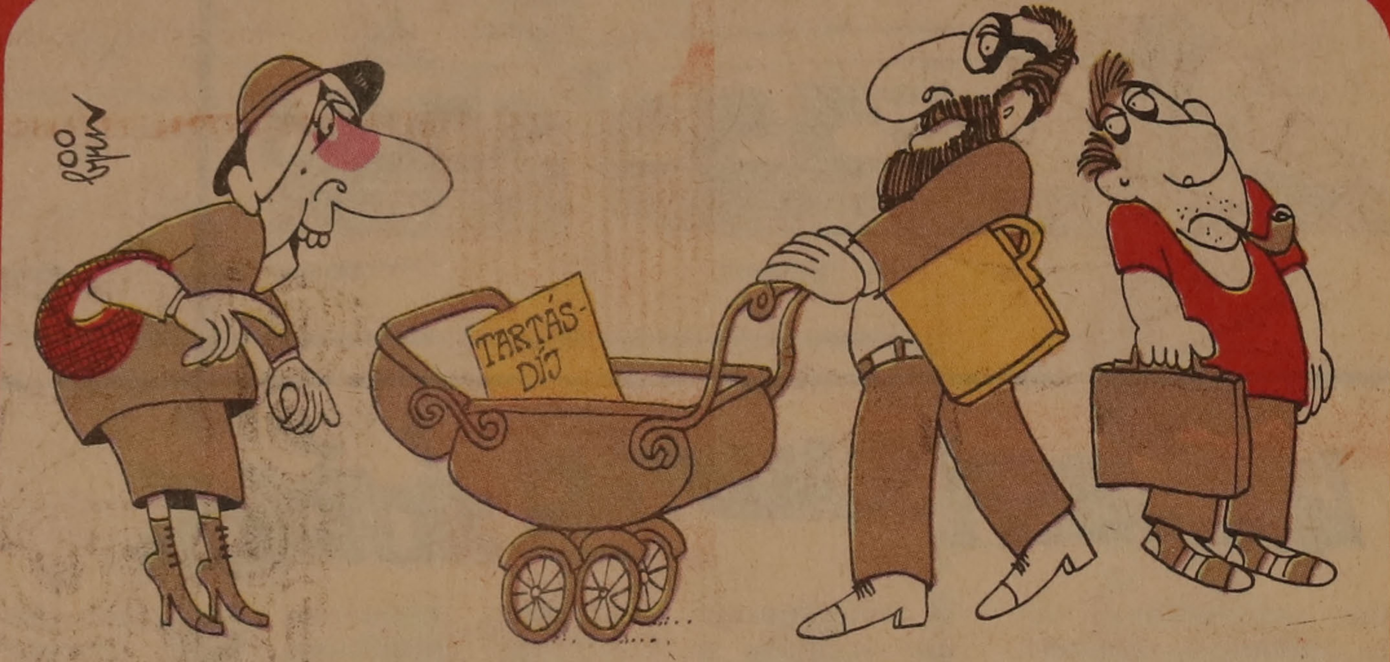
NEHÉZ APÁNAK LENNI

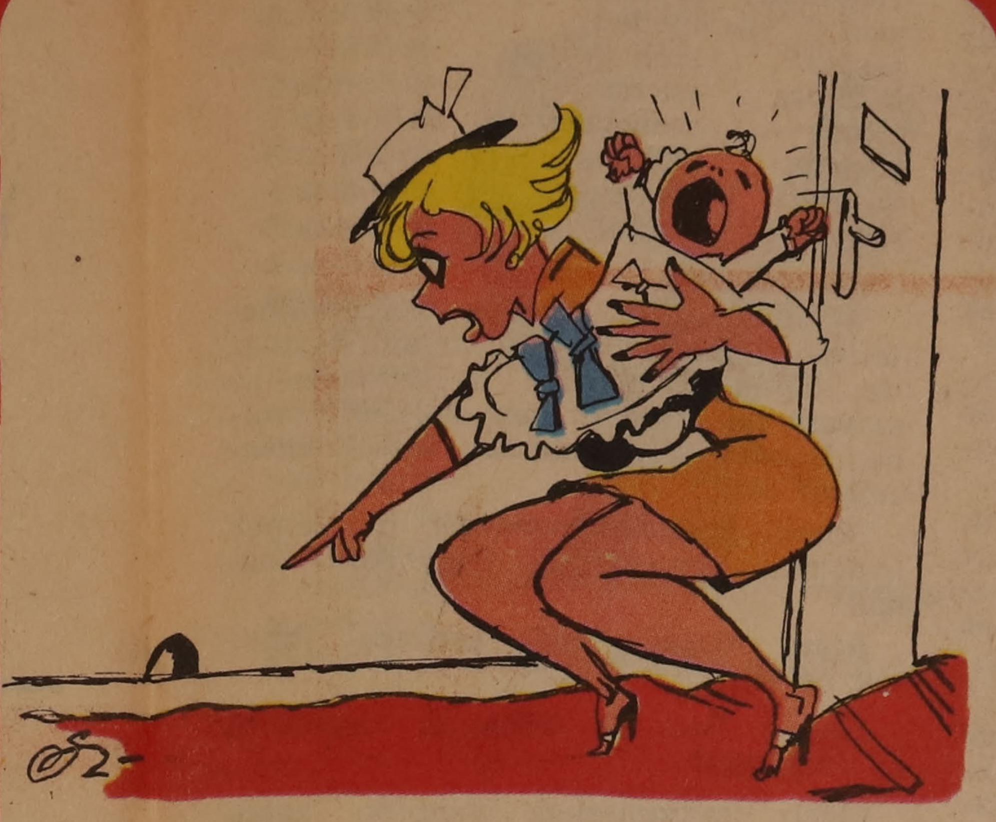
– Én már átálltam a papírpelenkára.

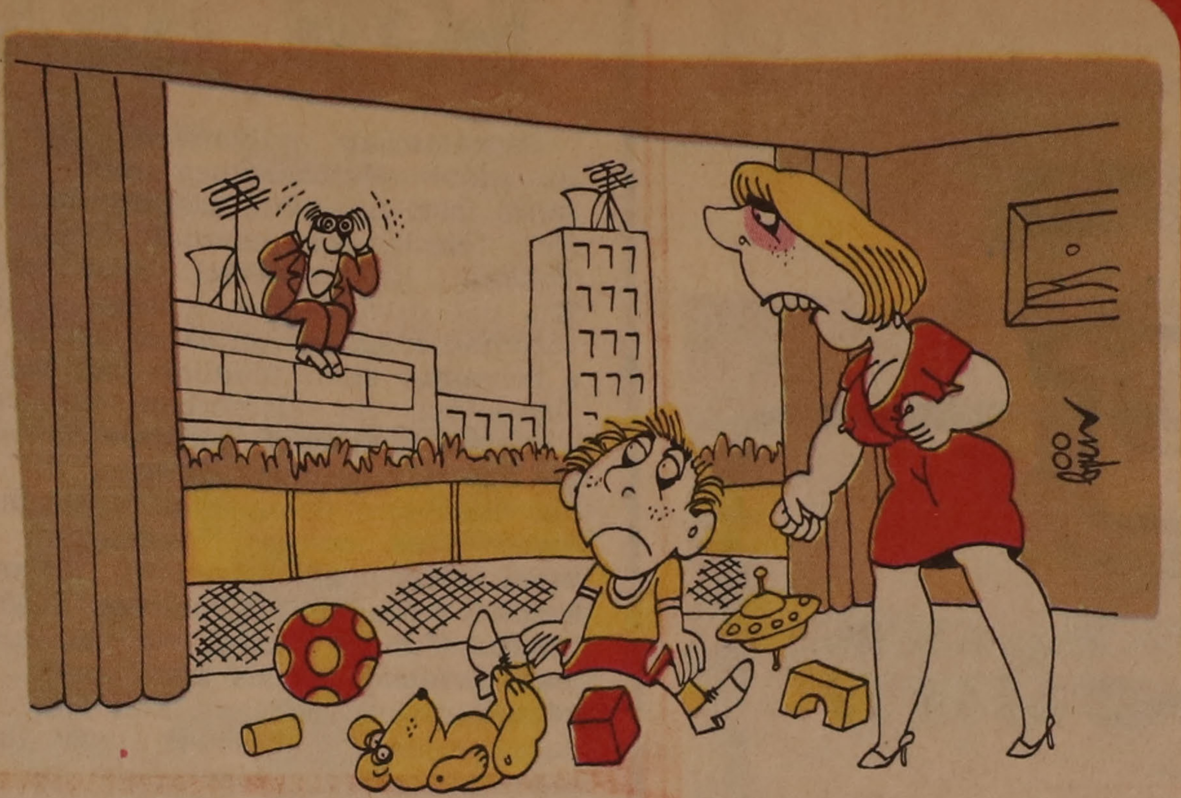
– Jól van, nem kell majd ott lenned a gyermekeid születésénél, csak gyere már az ágyikóba!

– Mekkora a kicsike?

– Nem bújsz el a tartásdíj fizetése elől!

– Nincs is láthatási nap és az a lókötő apád megint próbálkozik.

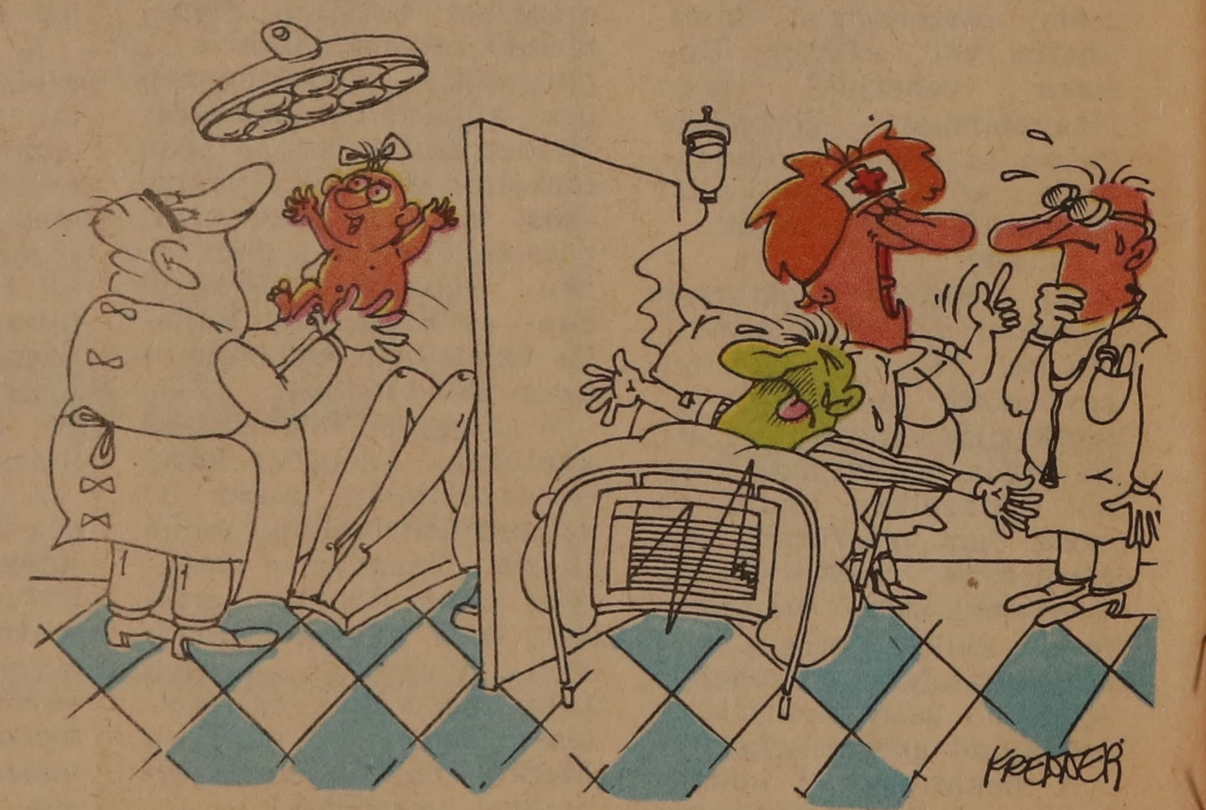

– És mi a jó hír?
– Apa leszek!

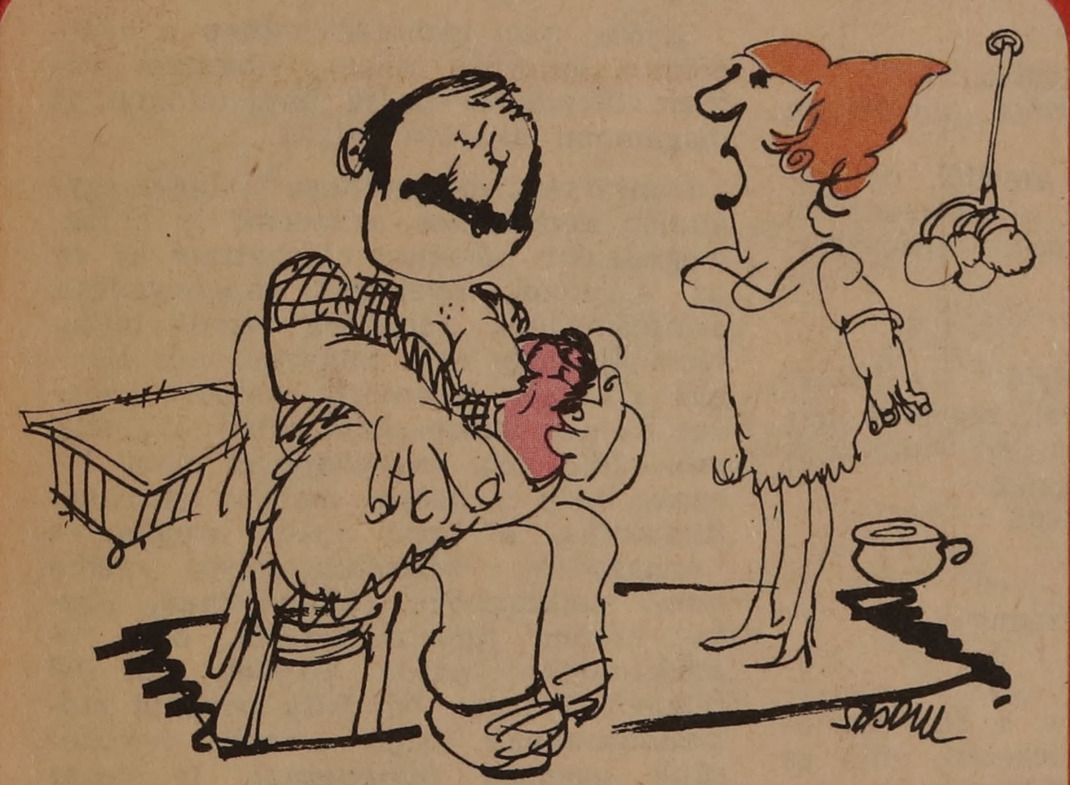

– Fogjad, fiam, amíg lekeverek egyet!

KOEDUKÁLT SZÜLŐSZOBA

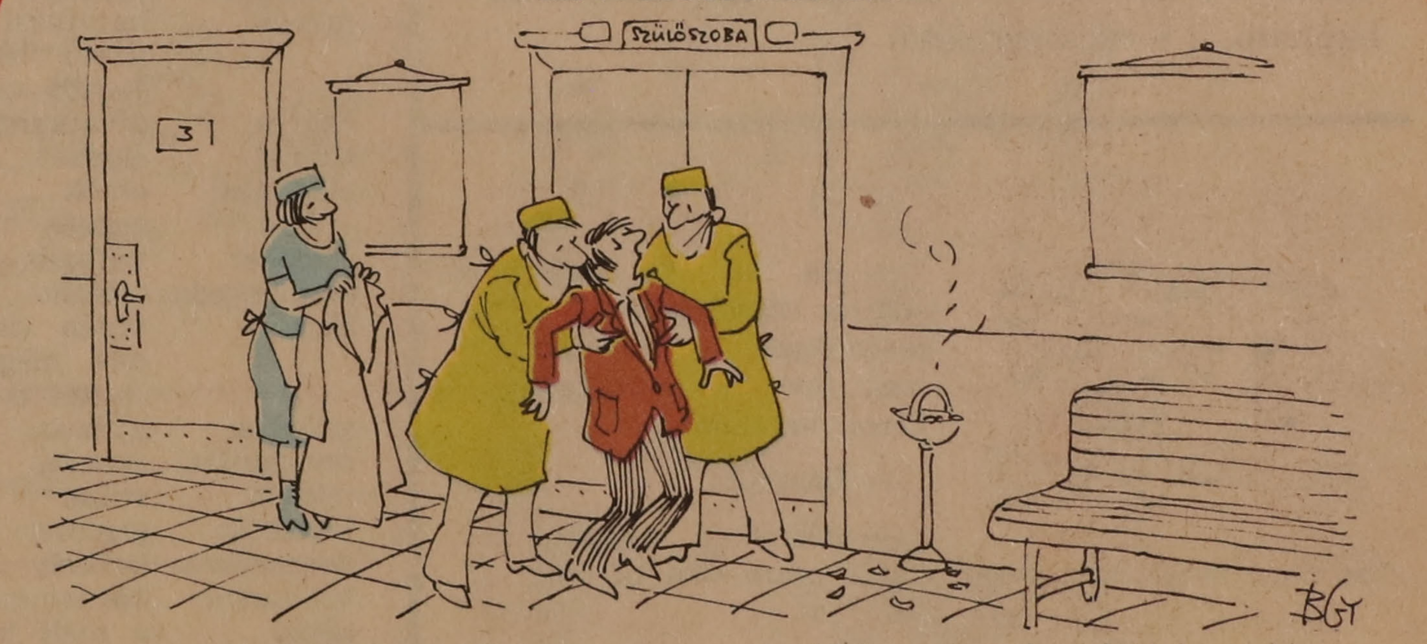

– Amikor meglátta, hogy megint kislány lett, azonnal elájult.

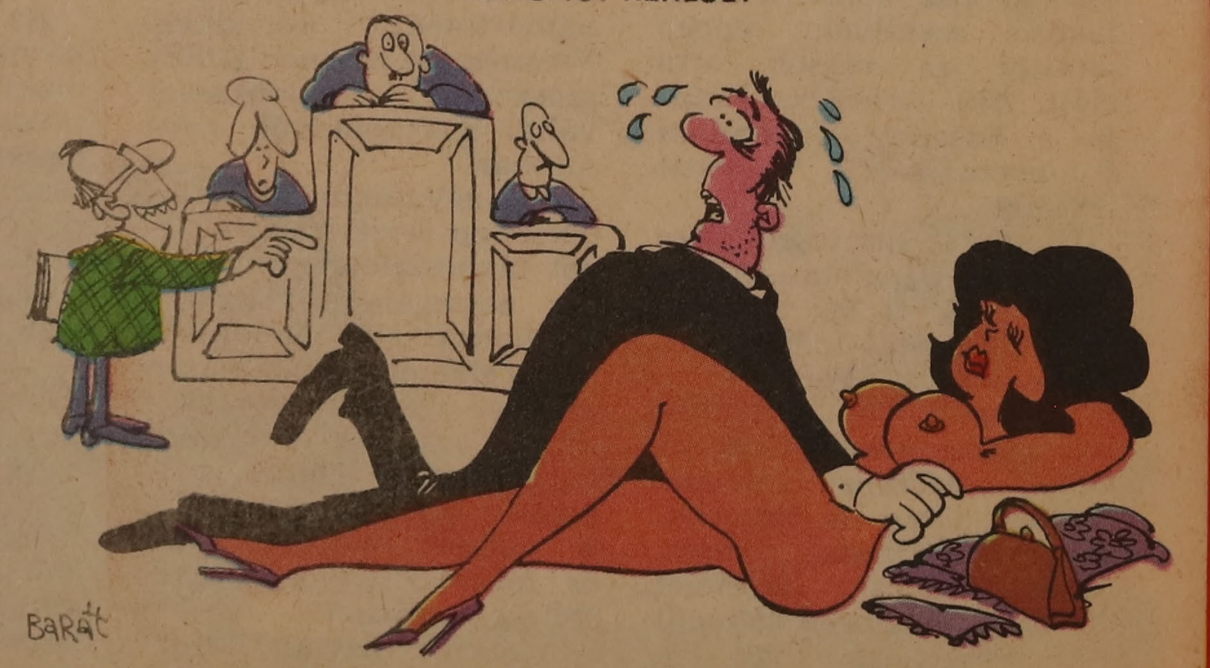
– Azt hiszed, nem tudom, hogy azért vagy ilyen önfeláldozó, mert te akarsz gyesre kerülni.

FERJ A SZÜLŐSZOBÁBAN

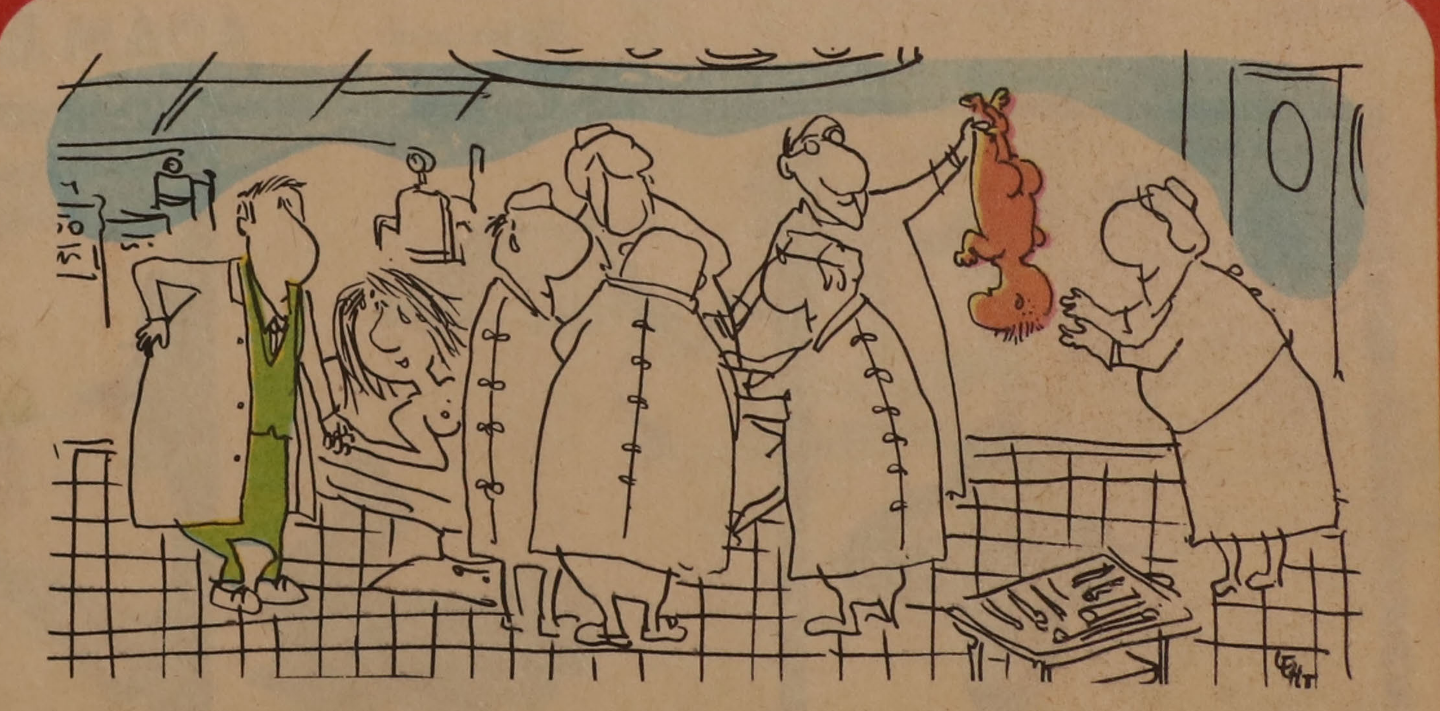

– Ezentúl plátói életet élünk, nem teszem ki többé a nejem ilyen fájdalomnak!

APASÁGI KERESET

– Védencem követeli a sorsdöntő pillanat rekonstruálását.

– Szegénykém, nagyon fáj már a derekad a sok álldogálástól?

— Hé fiú! — kiált oda a villanyszerelő a segédjének. — Érintsd csak meg a vezetéket! Érzel valamit?

— Semmit!

— Akkor a másikat ne fogd meg! Háromezer voltos áram van benne!

HOGYAN JAVÍTSUK NYELVÜNKET?

Sajnálatosan nyilvánvaló tény, hogy az utóbbi évtizedekben mind beszélt, mind írott nyelvünk szegényedett, romlott, feleslegesen használt idegen szavakkal, kifejezésekkel szennyeződött. Ezt sok hivatalos és kevéssé hivatalos fórumon megállapították és azt is, hogy e folyamat ellen tennünk kell valamit. Gondolom, ez elsősorban az írással, nyelvvel foglalkozó emberek kötelessége, így jómagamnak is nem kis gondot okoz ez a dolog. Most azonban úgy érzem, van szerény javaslatom, mely talán fénysugár lészen a jövendőre, ezennel előadom. A minap megvásároltam Kunoss Endre 1835-ben megjelent „Szófüzér vagyis a tudomány, művészség, társalkodás és költészet újonnan alkotott, fölélesztett, vagy idomított szavainak jegyzéke" című kis gyűjteményét, amelyben általa helyesnek tartott, abban az időben alkotott és elfeledett szavakat ajánl nyelvünk felfrissítésére és deák, német vagy egyéb idegen szavak helyett való alkalmazásra.

De beszéljen maga a gyűjtő, Kunoss. Néhány szó a „második kiadat"-hoz írt előszavából: „Ne kárhoztassa senki az új szavakat és azok alkotóit; mert az által nemzeti fejlődésünknek vet gátokat."

A meglehetősen bőséges anyagból szerény válogatást mutatnék be — természetesen saját szubjektív (alanyi) ízlésem szerint — ki-ki válogasson, használjon belőle, gazdagítsa az alábbi szavak segítségével szürkülő nyelvünket.

adány	adomány
ajangani	kételkedni
ajázni	fékezni, zabolázni
alabor	tönkely, spelta (megfejtése 10 pont)
anyivad	ugyanazon anyától, de külön apától származott fiú vagy leányrokon (lásd: ivadék)
árper	árverés
bajboncs	bokor
bérnök	árendás, bérlő
csevek	bajvívási jel, cseveket hajítani valakinek, kihívni a 'kettős viadalra
ékáros	divatkereskedő
éldelet	élvezet
elődenes	elnök
erőmű	gépely, mozgony
észfogat	felfogás
eszméskedni	tréfálni
férjany	arzén (talán a férj anyjának megmérgezése adta az ötletet a szóképzésre)
gyárnok	gyáros
hangzatka	szonett
íridom	stílus
jégsikám	gleccser
kaczorász	borbély
karhanga	kórusmuzsika
kebel	a mell külső része
keczely	asszonyi alsó ruha (ma már kacaj)
kedvély	humor
kolna	borház
korlátnok	kancellárius, irodista (telitalálatnak tűnik)
lelemés	találmány
lóránt	uzsonna
mazur	szegény
pipők	pedáns
radó	bújtogató
ribantzos	szakadt
sám	modell
tarjag	szeplő
tekerőcs	csavar
tokma	szerződés
ugrókút	szökőkút
vagytárs	riválís
zsugora	uzsora

A nyelvújítók szerepe felbecsülhetetlen a magyar nyelv kialakulásában, de képzeljük el mai nyelvünket, ha szavaik mindegyike meghonosodott volna. Néhány mintamondat, tessék megfejteni őket!

Karcsi kiváló hangzatkát írt remek íridomban, vagytársai irigykedni fognak!

Ajázd magad, mert cseveket hajítok neked.

Legyen Béla az elődenes, nagyszerű az észfogata!

Előbb kaczorászhoz megyek, aztán betérek egy kolnába, utána meghallgatom a legújabb karhangát.

Tarjagos ember a korlátnok, persze nagyon pipők is.

Sajnos, nem mehetek holnap a gyárnokhoz lórántra, mazur, ribantzos vagyok én ahhoz, pedig anyivadomat is magammal akartam vinni.

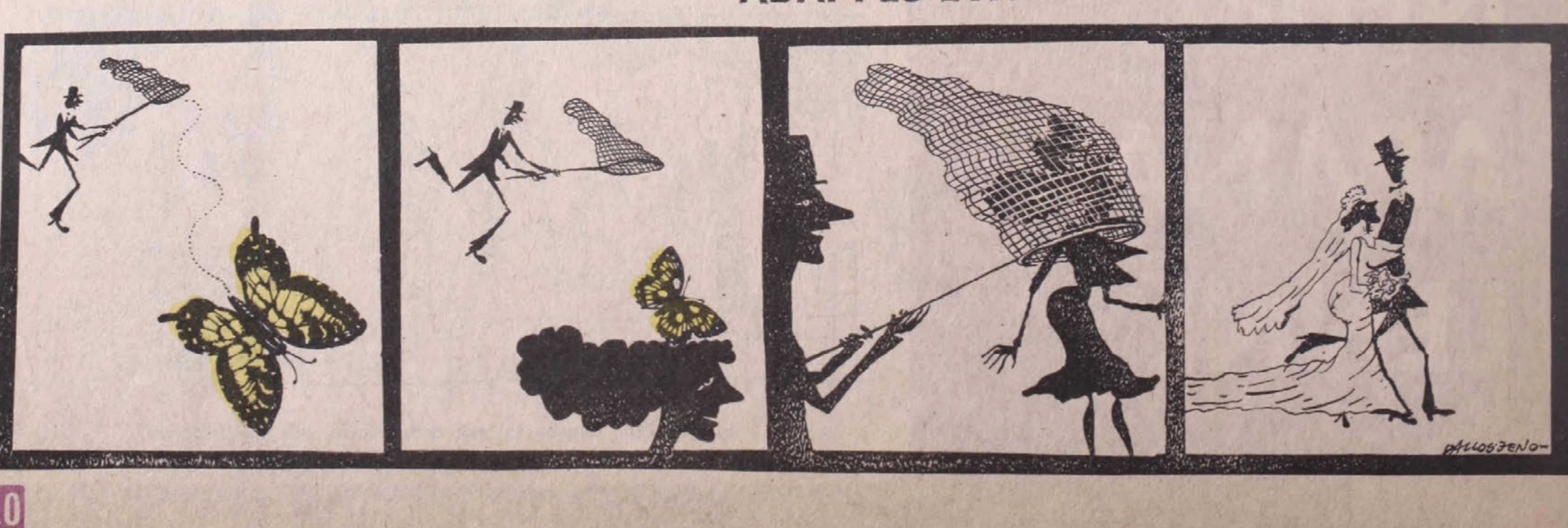
Utóiratként megemlíteném, hogy egyáltalán nem biztos, miszerint én a legmegfelelőbb példákat válogattam ki, de az alaptétel, nyelvünk szegényedése, színtelenedése, sápadása vitathatatlan tény. És, hogy ez a folyamat már 1835-ben elindult, bizonyítja néhány mondat Kunoss Endre zárszavából: „*. . . még mindeddig olly kézikönyvvel nem bírunk, mely a helyes magyar szavakat kimutatná, a honi nyelv szeplőtelen tisztaságának visszaállíttatását pedig minél alaposabban előmozdítaná. Ezeket csupán figyelmeztetésül, olly rokonkeblűekre nézve közlöm, kik hő részvétűek lévén bármilly parányi előhaladásunknak, vagy nemzeti fejlődésünk gyengéd bimbajának is tiszta szívbül örvendenek.*"

Mindezek után abban a reményben zárom soraimat, hogy kis dolgozatom bimbaja valamiképpen kiterebélyesedik és virággá nyílik.

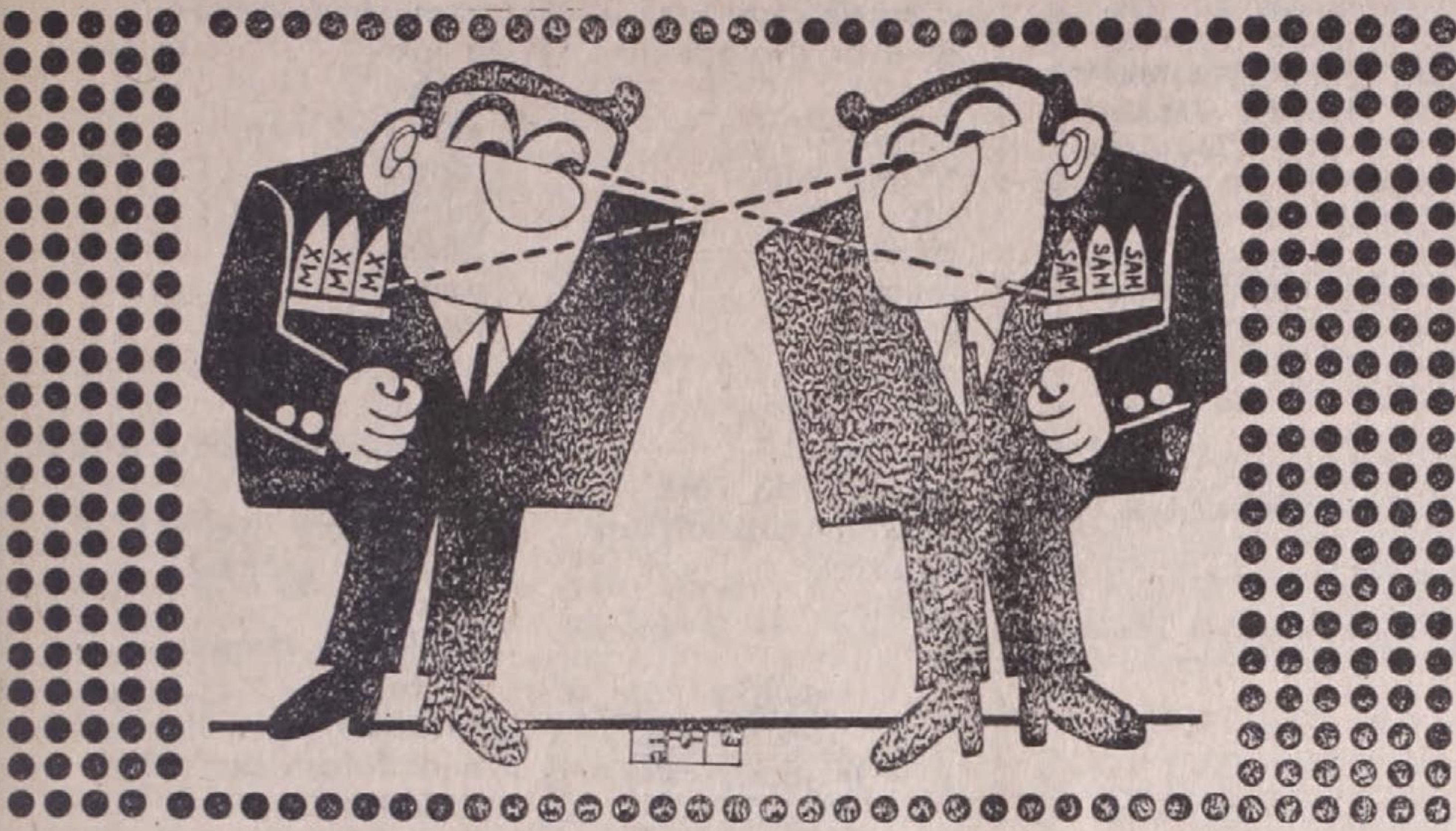
Soós András

Dallos Jenő:

ÁDÁM ÉS ÉVA

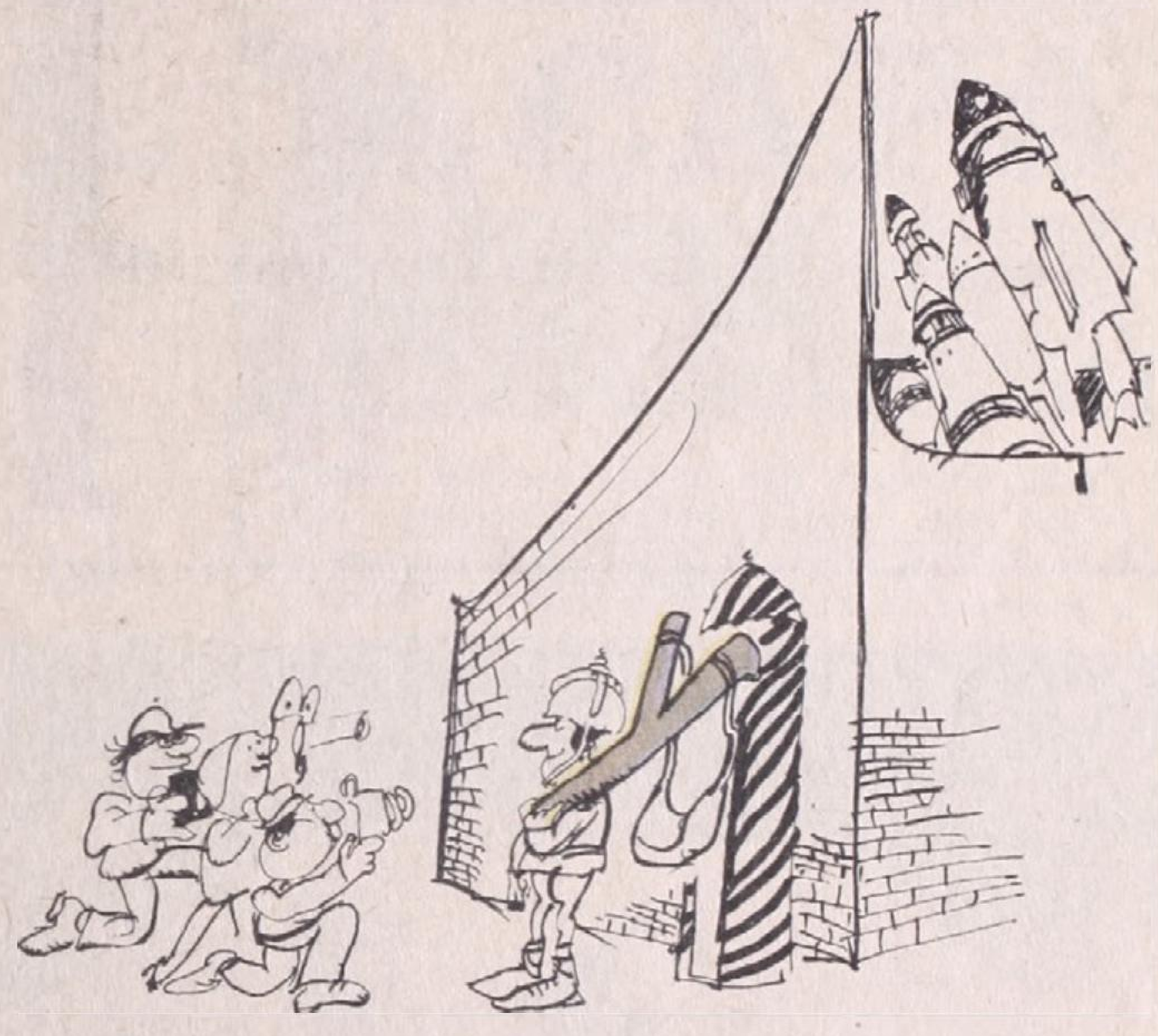

ARZENÁL

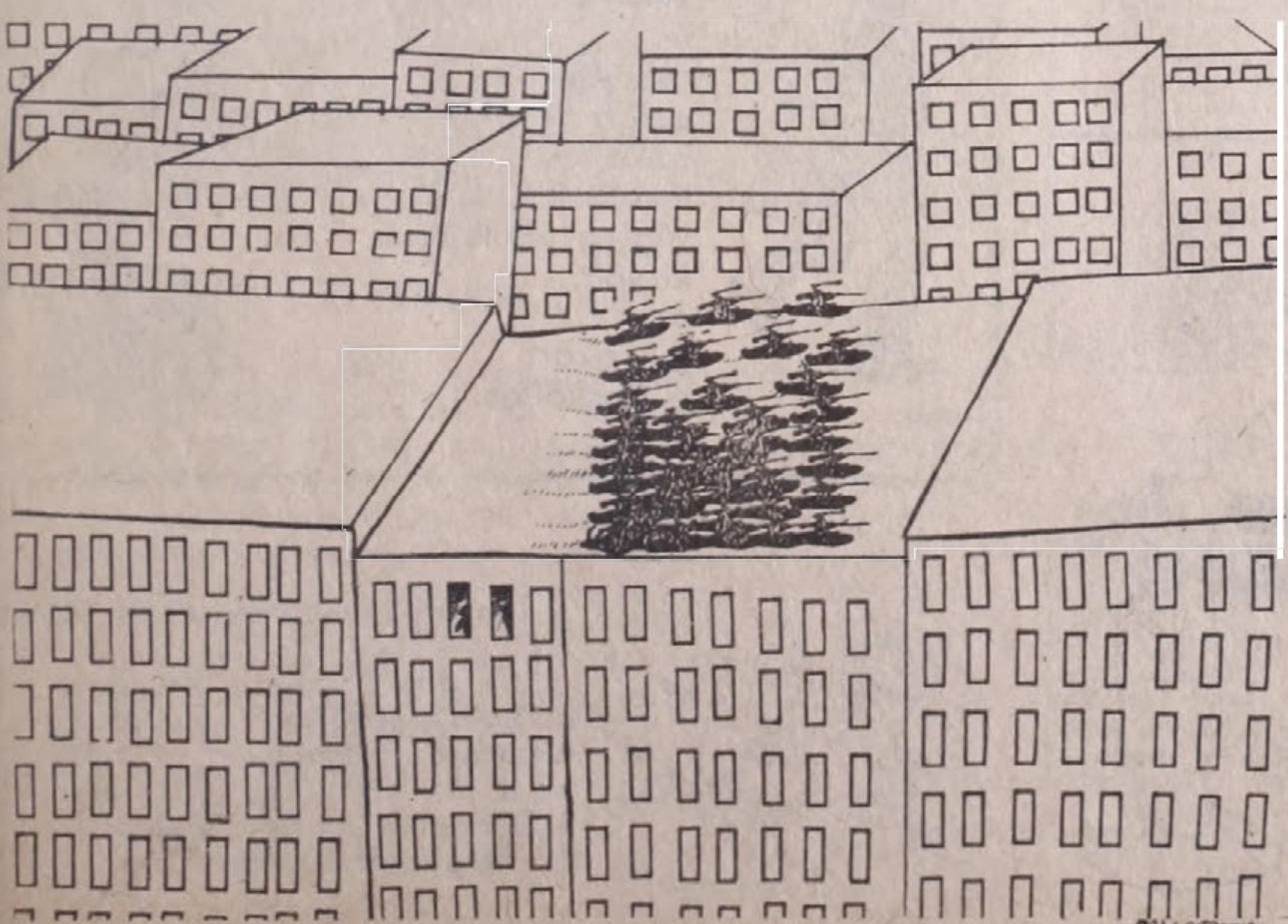

FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, BRENNER, SAJDIK, DALLOS, HEGEDŰS

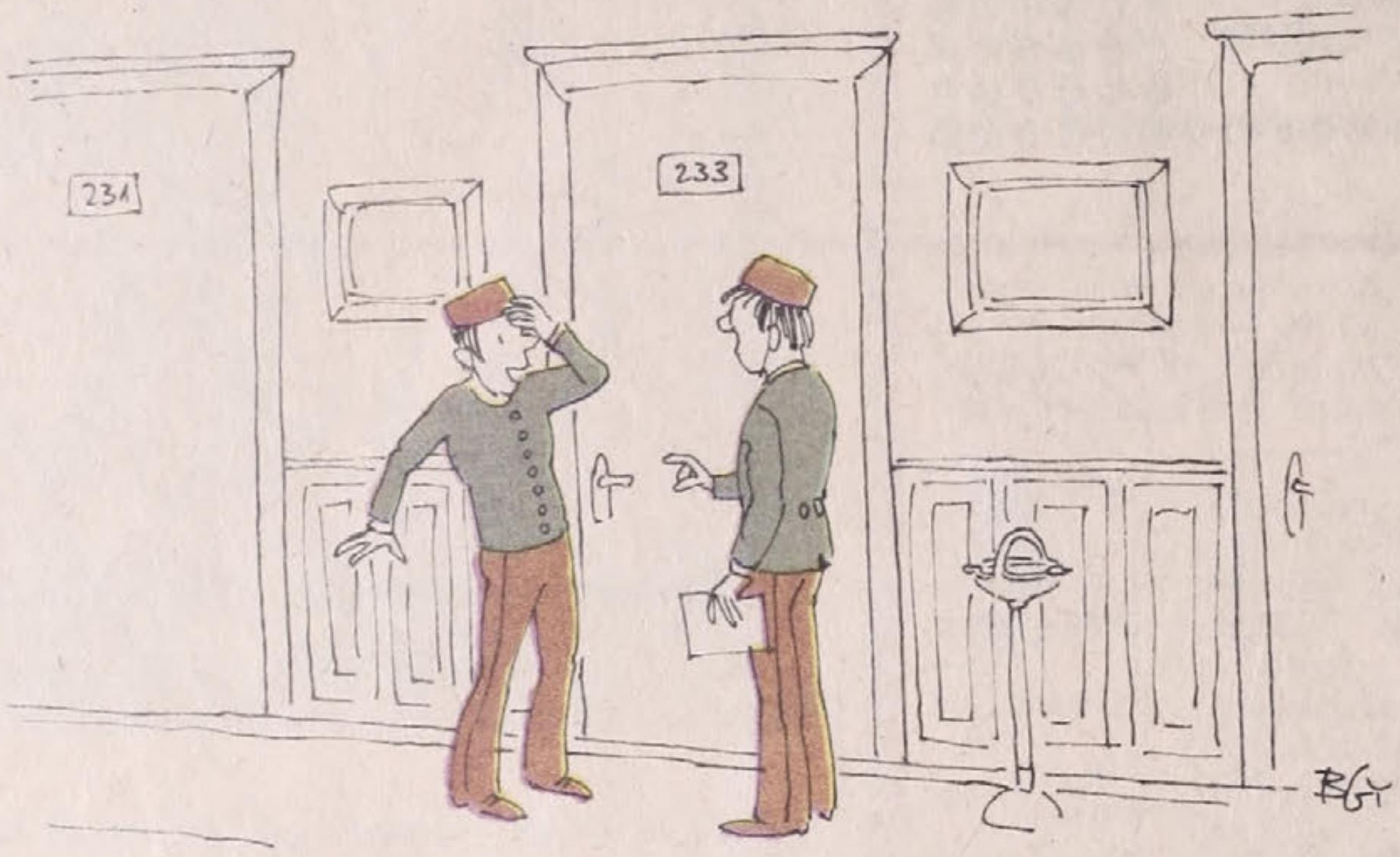
A GÓLYAHÍR REJTVÉNYPÁLYÁZAT NYERTESEI

Gólyahír című tavaszi különkiadványunkban meghirdetett „25 ezer forint a megfejtőknek!" című rejtvénypályázatunkra 12 408 helyes megfejtés érkezett. Az elrejtett mondat: *„Veszi a lapot, aki veszi a lapot!"* A július 3-án, közjegyző jelenlétében megtartott sorsoláson 25 darab, egyenként 1000 forintos vásárlási utalványt nyertek: **Pécsi Sándor**, Győrszemere Felpéci út 203. 9121; **Rózsa Imre**, Kecskemét Hajagos u. 2. 6000; **Zsikla Istvánné**, Budapest Mikszáth K. u. 51. 1184; **dr. Poroszlai Yvette**, Tápiószele Jókai u. 1. 2766; **Szilágyi Gáborné**, Békés Teleky u. 62. 5630; **Gál Sándor**, Szentmártonkáta Vörösmarty u. 16. 2254; **Dunai Sándor**, Hódmezővásárhely Malinovszkij u. 15. 6800; **Csikász Rozália**, Kisújszállás Szabadság téri ltp. 5/c. 5310; **Bán László**, Székesfehérvár Liget sor 4. 8000; **Szécsi Edit** Szeged Arany J. u. 14. 6720; **Bakiné Török Ildikó**, Érd-Parkváros Selmeczi u. 100. 2030; **Timári Józsefné**, Kecskemét Csongrádi u. 58. 6000; **dr. Borbíró László**, Budapest Népstadion u. 109. 1143; **Gábor Péterné**, Budapest Bezerédi u. 11. 1081; **Kiss Piroska**, Újkígyós Kossuth u. 87. 5661; **Barabás Erzsébet**, Sárbogárd Szabadság u. 32. 7003; **Domokos Éva**, Murony Szarvasi u. 16. 5672; **Papp Edit**, Kunhegyes Malinovszkij u. 27. 5340; **Méhész Jánosné**, Pilis Bocskai u. 2/b. 2721; **Joó Józsefné**, Pécel Bartoshegy u. 17. 2119; **Bajzát Pál**, Felsőtárkány Fő u. 228. 3324; **Rákóczi András**, Gyöngyös Jószerencsét u. 20/2. 3200; **Hopotoszki János**, Budapest Bán T. u. 21. 1043; **Holló Andrásné**, Recsk Hunyadi u. 119. 3245; **Horváth Józsefné**, Zalaegerszeg Lenin u. 25. 8900.

Gratulálunk, a nyereményeket postán küldjük el.

TANSZÁLLODA BUDAPESTEN

– Van a 237-esben egy külföldi nő, ha tanulni akarsz...

ÚTIKÖNYV

– Látod, most majdnem elmentünk egy műemlék jellegű kastély mellett!

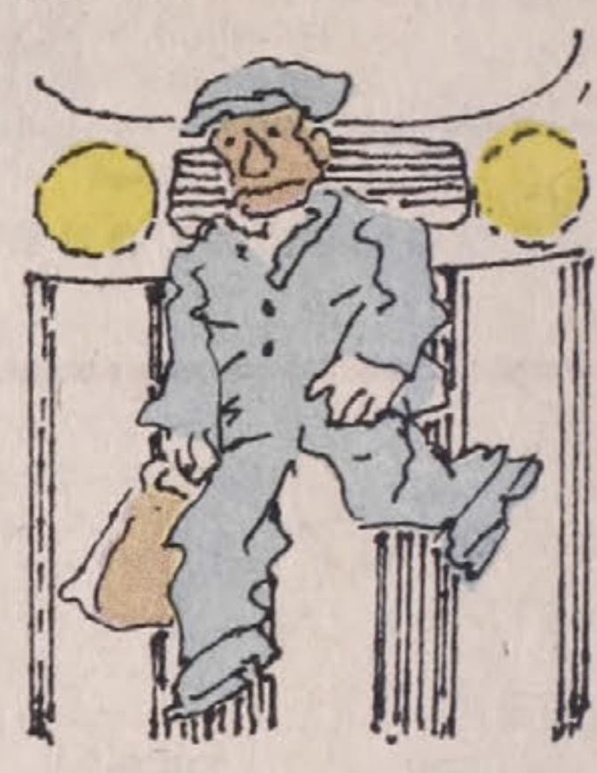
FEKETE HUMOR

SIMOR ANDRÁS:

A bajcsináló

Leginkább
azzal van baj,
aki
a zebránál
a másik oldalra
át akar gyalogolni,
de
kezében
szatyor van,
vagy öreg,
mi több,
reumás,
és ezért
nem ér át
a túloldalra,
ott marad
a két járda közt,
forgalmi akadályként,
papírral
leterítve.

Kérdések

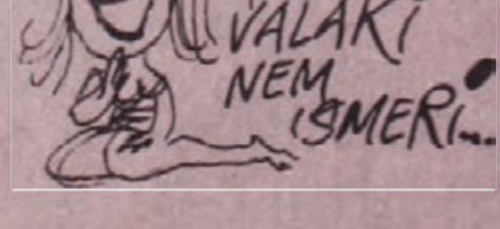
Ágnes
ül az ágyban
zokogva:
„Miért
nem élnek örökké
a jók?
Miért
nem hal meg
rögtön
minden gonosz?
Miért
nem él
Petőfi Sándor?"
Mondok neki
valami
megnyugtató badarságot,
amit
a felnőttek ilyenkor
mondani szoktak.
Azután
lefekszem megint,
miközben
kérdései
mint furcsa denevérek
röpdösnek
a szobában.
Félek tőlük,
szárnyukkal
megsebeznek.
Ő
még zokog.
Átszólok:
„Na,
aludj már!"

A járókelő és a Szakállas

A feladat az,
hogy megváltoztassuk
a világot,
mondta volt
a Szakállas,
akiről
a róla elnevezett téren
a járókelők némelyike
azt hiszi,
hogy
valamiféle
szentháromság
egyik tagja volt,
mert
a járókelők legtöbbje
mostanában
nem ér rá
azzal foglalatoskodni,
hogy
megváltoztassa a világot,
sokféle
és
másféle
dolga van,
ezért
igyekszik
végleg elfelejteni,
ki volt,
és
mit akart
a Szakállas.

Felirat egy edzői iroda falán.

„1. Sose tanits szamarat énekelni. Elrabolja idődet és idegesíti a szamarat. 2. Néha a játékosnak is igaza van. 3. Tévedni emberi dolog — de megbocsáthatatlan".

AZ OLVASÓ OLDALA

CSAK ÓVATOSAN!

Kedves Ismeretlen Tettes, bizonyosan emlékszel arra a néhány hét előtti viharos éjszakára, amikor gépkocsimat feltörted és megrongáltad, mivel autókázni támadt kedved. Hajnalban az URH-járőr közölte velem, hogy szerencsém volt, mivel a jól működő kormányzár miatt, egy másik kocsit vittél el, s össze is törted takarosan. Kérlek, ne haragudj rám, de én akkor Téged mindennek lehordtalak, és magamat is okoltam, miért is nem mentem le korábban a kocsimhoz, akkor ugyanis tetten érlek, s már régen a hűvösön csücsülnél. Ezennel megkövetlek.

Másnap bementem a rendőrségre, s annak rendje és módja szerint följelentettelek. Ezután elővettem CASCO-biztosítási kötvényemet, és gyanútlanul bejelentettem kártevésedet. Csakhogy a kárfelvétel után furcsa dolgokról értesültem. Megcsináltathatom használhatatlan kocsimat, de mivel nem sikerült ellopnod, nem térítik meg a káromat, a rendőrségi végzés előtt. Persze csak akkor, ha Te ismeretlen maradsz, és nem buksz le. Amennyiben viszont elcsípnének, úgy csak a jóval később esedékes bírósági ítélet után, mert az eljárás akár egy évig is elhúzódhat. Kedves Barátom! Ezúton kérlek: ne kövess el több stiklit! Ám, ha mégsem tudod megállni, könyörgök, légy nagyon óvatos! Ne menj fejjel a falnak, megfontoltan cselekedj! Gondolj arra, hogy ezentúl már nemcsak a magad, hanem az én érdekem is a Te szabadságod! A jövőd mindenesetre beláthatatlanul fényes. Ha óvatosan ténykedsz, lassan ezrek féltését és szeretetét vívhatod ki, amit mind-mind a Biztosítónak köszönhetsz. Mi veled vagyunk, érted szorítunk!

Egy igaz barátod a sok közül!

Radosza István
UD 13-69

EJNYE, FÁNI!

Nemrég egy 26 tagú, Magdeburgból érkezett NDK-csoportnak mutattam be a székesfehérvári IBUSZ megbízásából fővárosunk nevezetességeit. Elvezték a sok látnivalót, a hagyományos szépségeket. De . . .

Az ebéd a Várban a Muskétás étteremben (új neve Krumplis Fáni) volt. A személyenként 70 forintra kalkulált ebéd második fogásaként budapesti sertésszeletet igazoltak vissza. Amikor viszont megérkeztünk, a szolgálatban lévő üzletvezető közölte, hogy „árrés emelkedés miatt" csak lecsós pörköltet tud adni. Ezt kapta a csoport a szerény leves mellett savanyúság és minden egyéb nélkül. Az üzletvezető kioktatott, hogy máskor az IBUSZ legalább 100 forint értékben rendeljen ebédet a csoport részére. Kértem, adjanak kancsóban vizet a vendégeknek, ám kérésemet nem teljesítették. Nem volt terített asztal a II. osztályú étteremben.

Szerencsére nem általános az ilyen elbánás. Korábban hasonló kalkulációban a Városligetben, az Ezerjó étterem kifogástalan, bőséges vacsorát adott.

Dr. Molnár László
Székesfehérvár
Kovács S. u. 19. III. 2.

GYÓGYSÉTA?

Soproni lakos vagyok. A reuma szakrendelés után a balfi gyógyfürdőbe utaltak be súlyfürdőre. A reggeli busszal mentem ki, ám a legnagyobb meglepetésemre nem a szokásos helyen, a gyógyfürdőtől mintegy 30 méterre állt meg, hanem úgy 800 méterrel távolabb, az új megállóban. Többen sántikáltunk együtt a cél felé, s közben megkérdeztem, hogy miért van ez? A válasz: a külföldi vendégeket pihenésükben zavarta az autóbusz. Ezt nem hittem el, így hát bent is érdeklődtem. A válasz ugyanaz volt. Kérdem, miért hozta ezt az intézkedést a Volán? Mert mi nem hozunk valutát, csak beutaltak bennünket, ingyen?

Szobota István
Sopron
Lackner K. u. 12.
9400

TÜCSÖK és BOGÁR

Nézzük hát meg azt, hogy közelebb visznek-e eredeti kérdésünkhöz a statisztikai adatok! A keresőképes nők 17 százaléka 21 és 29 éves kora között, *83 százaléka 40 és 49 éves kora között* kerül valamelyik alkoholbetegekkel foglalkozó intézménybe. A 49 éves kortól azonban az életkor

Jóságos ég, hát minden keresőképes nő alkoholista?!

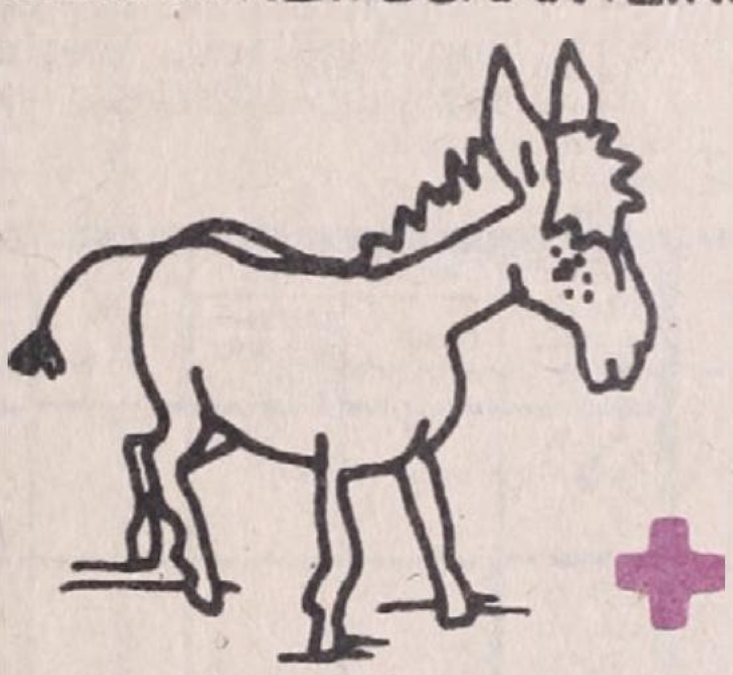
(Az Élet és Tudomány c. lapból ollózta Tóthné Kiss Nóra, Új-Delhiben)

dollárt ért. Az olajmágnás 66 éves korában vette el a 28 éves St. Louis-i cipőgyáros lányát. Egyetlen gyerekük Sunny. A kislány 4

Kérdésünk: ha a cipőgyáros 28 éves volt, mennyi lehetett leánya, az agg olajmágnás ifjú neje?

(A Nők Lapjában lelte Gallai László)

A SZAMÁR NEM DOHÁNYZIK.

NEKI TÖBB ESZE VAN?

Szóval, aki nem dohányzik, az szamár!

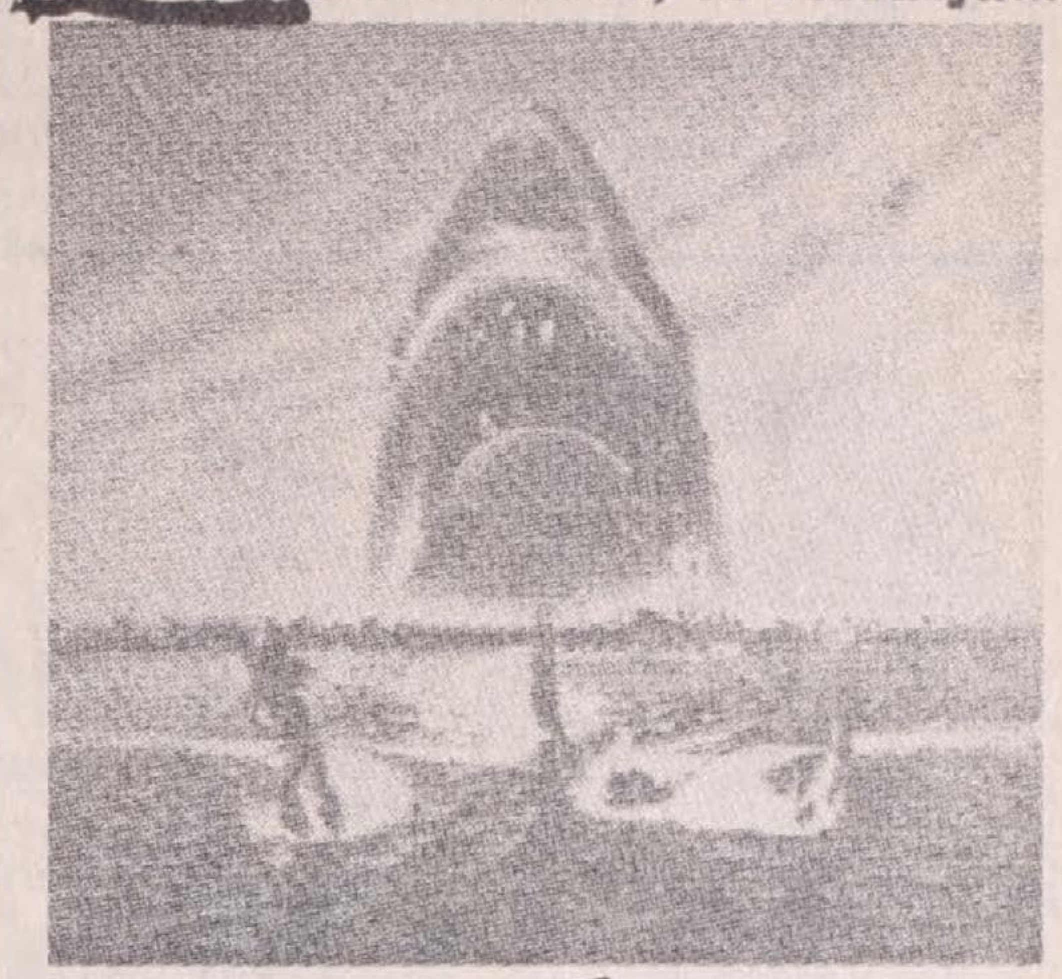
(Beküldte Moró Gáborné, szegedi olvasónk)

sárt, amelyen ezúttal 23 ország és Nyugat-Berlin 544 kiállítója, *több mint 16 ezer négyzetkilométer területen sorakoztatja fel termékeit.* Nemcsak a szakma, a nagyközönség köré-

Legfeljebb egy kicsit összeszorulnak!

(Az Esti Hírlapban találta Vantsa Béla, nyíregyházi olvasónk)

Messziről felfedezi zsákmányát... Vadul támad... Belelép áldozatába, és felfalja...

A CÁPA

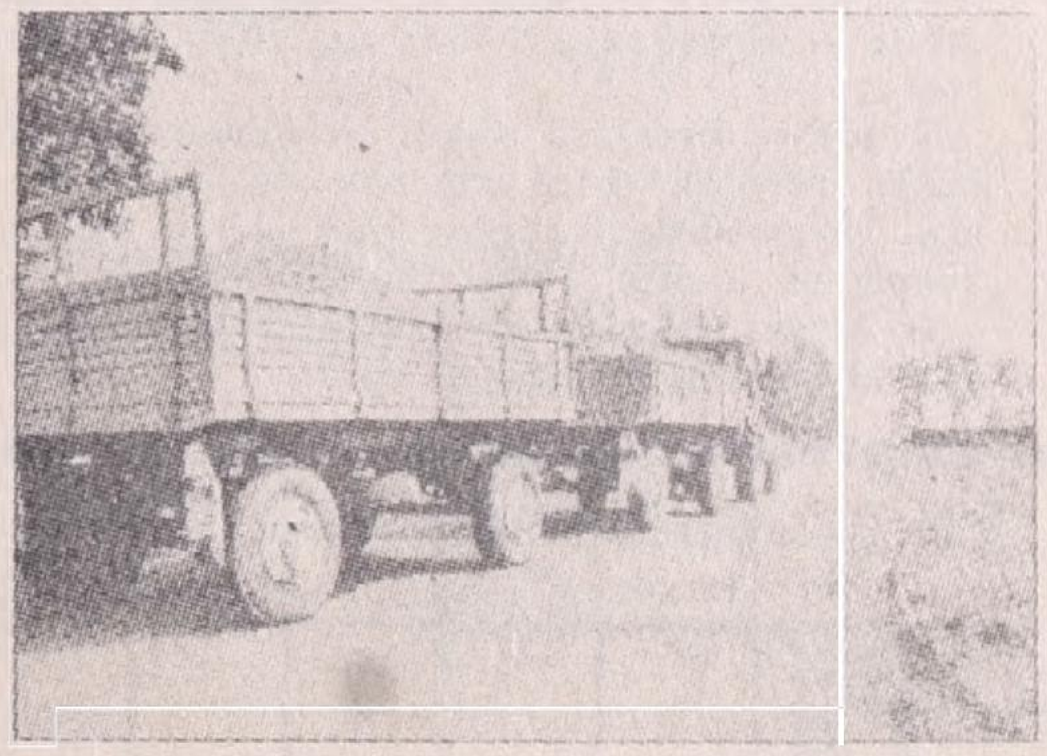
Tessék, a cápának is négy lába van, mégis botlik!

(Beküldte Rutkai Bori)

bad a Heysel-stadionban játszani. Szörnyű szakadék szélén állunk, egy lépést sem szabad hátrálni, és soha többet nem szabad egyetlen centimétert sem engedni.

Csak előre, édes fiam!

(A Népsportból ollózta dr. Szablics Imre, kecskemeti olvasónk)

A csanádapácaiak kényelmesebben utazhatnak ezentúl Gerendásra — és viszont
Fotó: Fazekas László

Ezek a csanádapácaiak a luxus megszállottai!

(A Békés megyei Népújságban észlelte Harangozó Attila, mezőhegyesi olvasónk)

INTÉZKEDTEK

Néhány hete kifogásoltam, hogy a metró Arany János utcai megállójában levő mozgólépcsők közül csak egy-egy üzemel, s emiatt a munkába igyekvők hosszú ideig várakoznak. Örömmel írom, hogy a Ludas Matyiban megjelent észrevétel nem maradt eredmény nélkül, mert többször tapasztaltam, hogy a szükséglet szerint, a reggeli órákban ket mozgólépcsőn is közlekedhetnek a fölfelé igyekvők.

Tuboly Lajos
Budapest XIII.,
Kassák L. u. 38.
1134

KIBÍRHATATLAN

című rejtvényünk megfejtése:

— Már nem bírom nézni, hogy ennyit dolgozol. Nem vasalnál inkább a konyhában?

200—200 forintot nyert:

Balázs Gyula, Berettyóújfalu, Jászai u. 46. 4100

Hannus Antal, Budapest, Ady Endre u. 84., 1188

Özv. Szalóki Istvánné, Nagykőrös, X. Beniczki u. 4., 2750

A nyereményeket postán küldjük el.

– Most megpályázhatja az igazgatói állást!

– Kezit csókolom, Karinthy gyűrűt tessék!

TRIBÜN

Ben Crockett, a Derby grófságbeli Mickleover lelkésze a helyi lapban közérdekű felhívást közölt:

„Adatik tudtára mindenkinek, hogy a hitközség szerény pásztora a Derby County csapatának elszánt híve. A csapat mérkőzéseinek megtekintése felüdülést jelent a számára s ily módon segítséget felelősségteljes munkájában. Nevezett pásztor a hozzáforduló jegyespárok megértésére apellál tehát s kéri őket, hogy az esküvőt szombaton délelőtt, vagy a hét bármely más köznapján rendezzék. Kopogjatok és megnyittatik".

***

Diego Maradonát, sportszerűtlen magatartása miatt, hatalmas összegű pénzbírságra ítélte a szövetség. Az argentin csodacsatár megnyugodott az ítéletben.

— Végül is ez szintén az elismerés egy fajtája. Az év bírsága az Év Labdarúgójának.

***

Helenio Herrera, az egykori csodaedző írja visszaemlékezéseiben:

„Amikor az AS Romához kerültem, megbíztam egy ügynökséget, szerezzen nekem megfelelő lakást a fővárosban. Hamarosan került is egy. Az ügynök csodálatos ékesszólással ecsetelte a lakás szépségeit és végül kivágta a legfőbb érvét: „Tudja mester, hogy a maga számára mi ebben a lakásban a legszebb? Hogy, ha kirúgják, bármikor, egyik napról a másikra, jó áron újra eladhatja az egészet!"

***

A csodálatos Kamuzu stadionban játszották a Malawi—Zimbabwe mérkőzést. Ennek a stadionnak csak egy hibája van. Rossz a talaj. A pálya víztartó talajra épült, esős évszak idején valóságos kis források bugyognak fel a játéktér több pontján. Az említett meccsen is bokái felül érő pocsolyákba kellett vetődniük a kapusoknak.

— Én leszek a labdarúgás történetének első kapusa — kesergett a malawi cerberus —, akit kötelességének teljesítése közben fulladásos halál ér.

***

George Chuvalo, Kanada egykori nehézsúlyú ökölvívó bajnoka, látogatást tett ősei szülőföldjén, a hercegovinai Probojban. A falucska ötszáz lakója lelkes tüntetést szervezett a tanácsház előtt, a díszteremben pedig száz Chuvalo várta a nagyfiút. Mind rokon.

— Öt napra tervezem a látogatást — mondta a bajnok. — Ennyi idő alatt talán sikerül valamennyi Chuvalot végiglátogatnom. Nem lesz könnyű munka.

(p. p.)

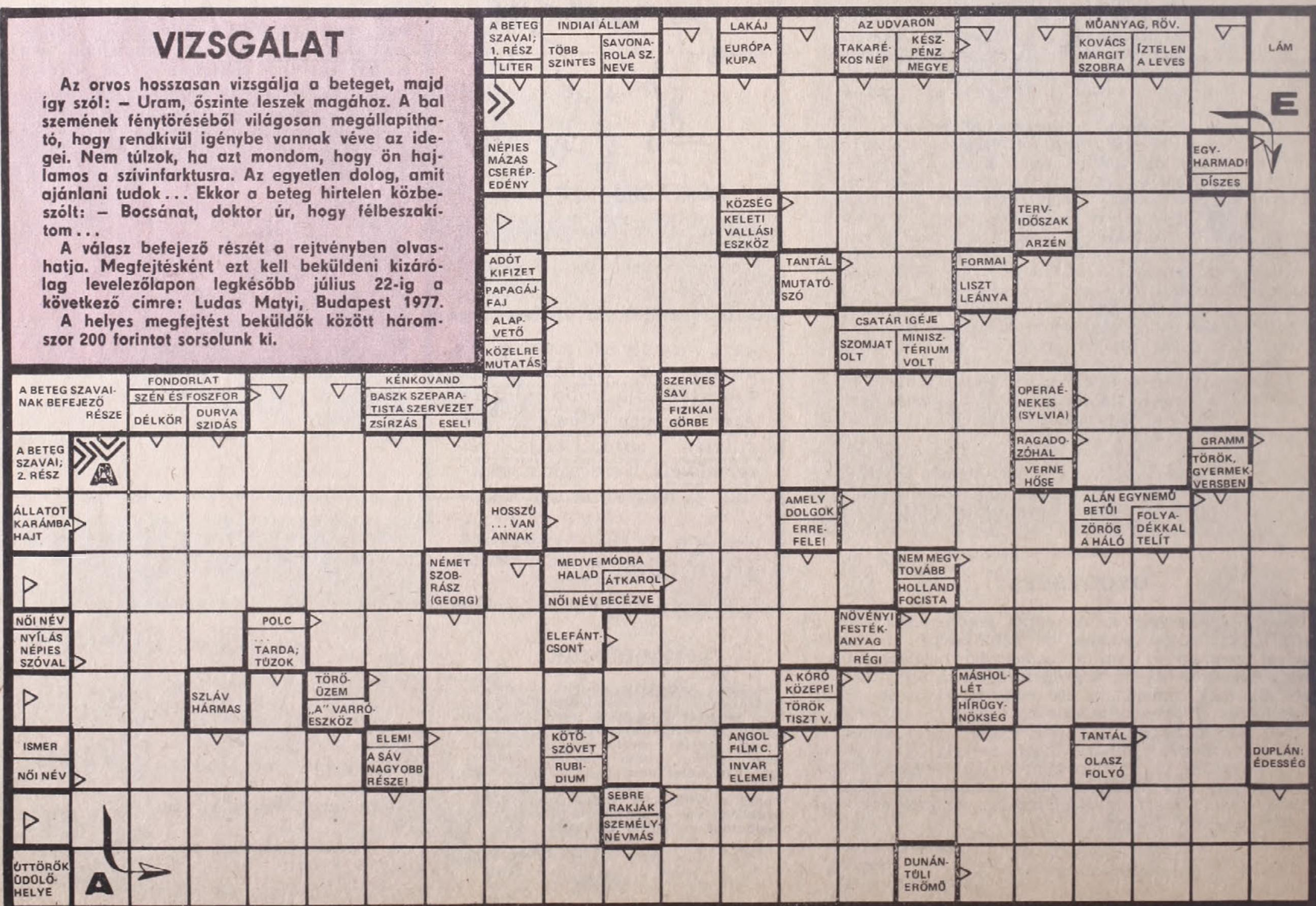
– Ezeket a magokat tavaly a minisztériumból hozták.

VIZSGÁLAT

Az orvos hosszasan vizsgálja a beteget, majd így szól: – Uram, őszinte leszek magához. A bal szemének fénytöréséből világosan megállapítható, hogy rendkívül igénybe vannak véve az idegei. Nem túlzok, ha azt mondom, hogy ön hajlamos a szívinfarktusra. Az egyetlen dolog, amit ajánlani tudok... Ekkor a beteg hirtelen közbeszólt: – Bocsánat, doktor úr, hogy félbeszakítom...

A válasz befejező részét a rejtvényben olvashatja. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 22-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

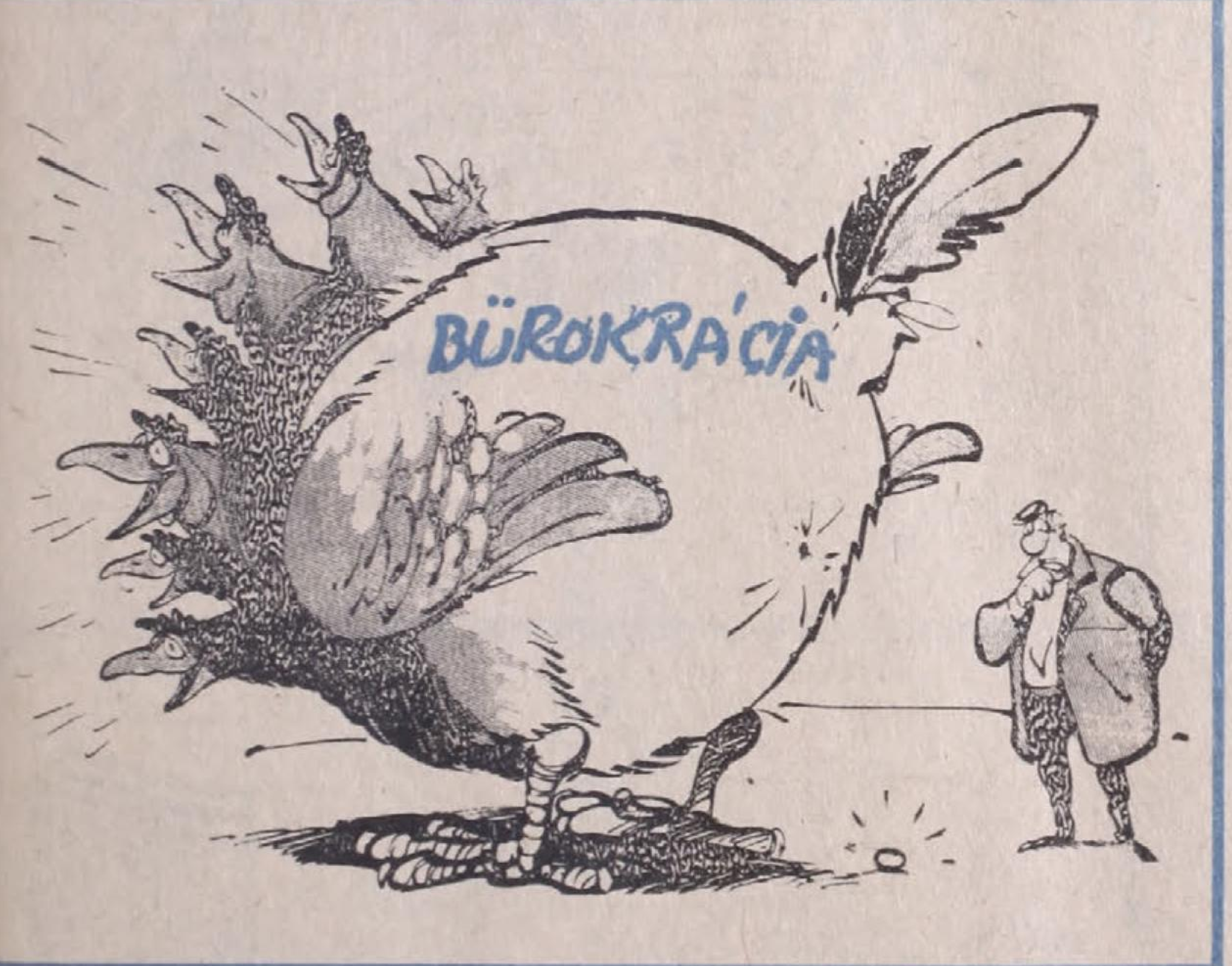

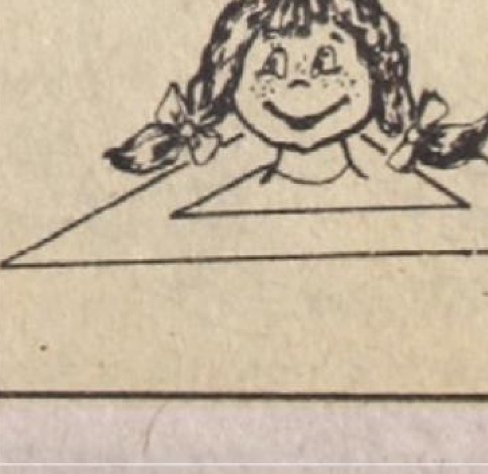
IMPORT HUMOR

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-29
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

CSAK 16 ÉVEN FELÜLIEKNEK

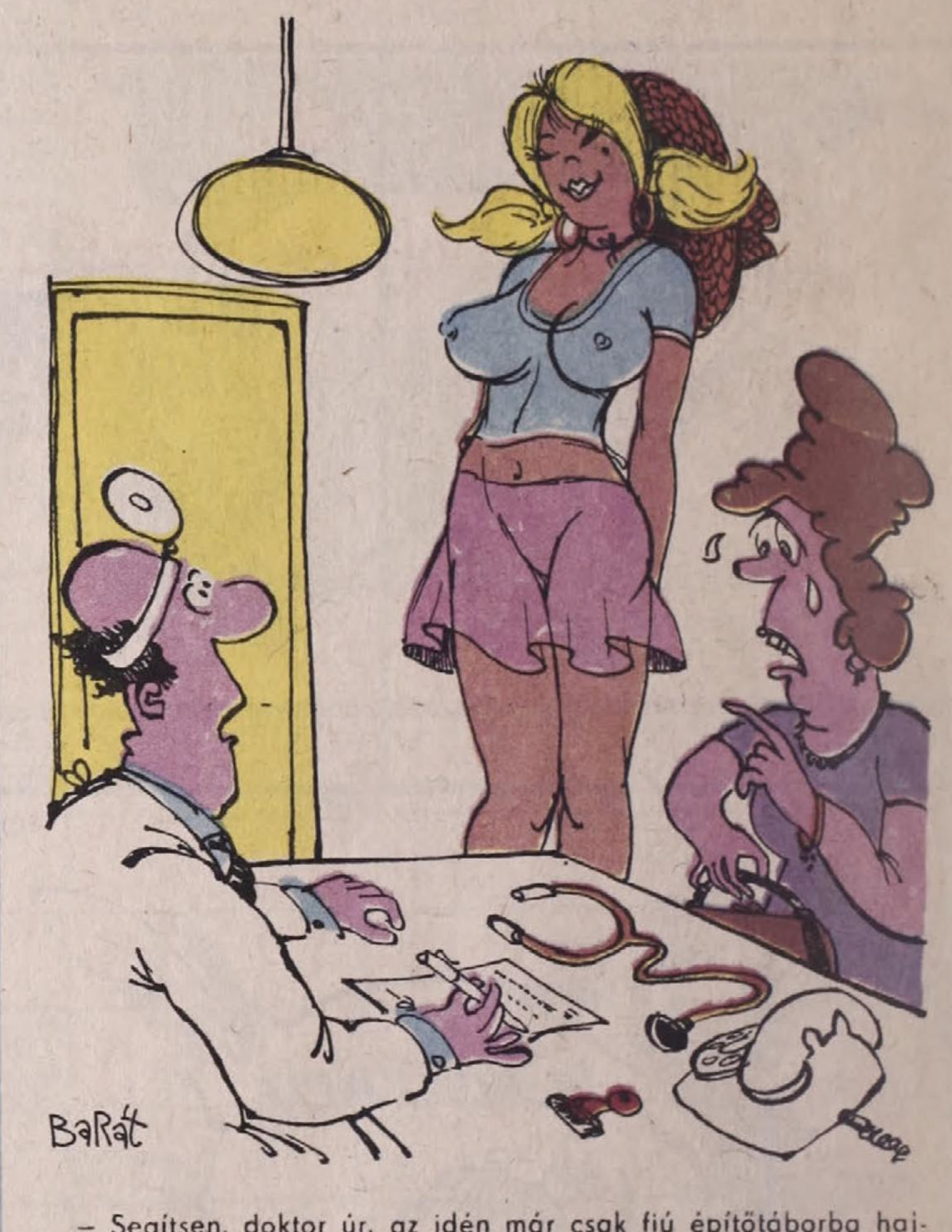
NYARALÁS ELŐTT

– Mit szóltok, lányok, jó leszek így Délegyházán?

– Na, végre nyugodtan beszélgethetünk. A férjem felhozott valami kis nőt!

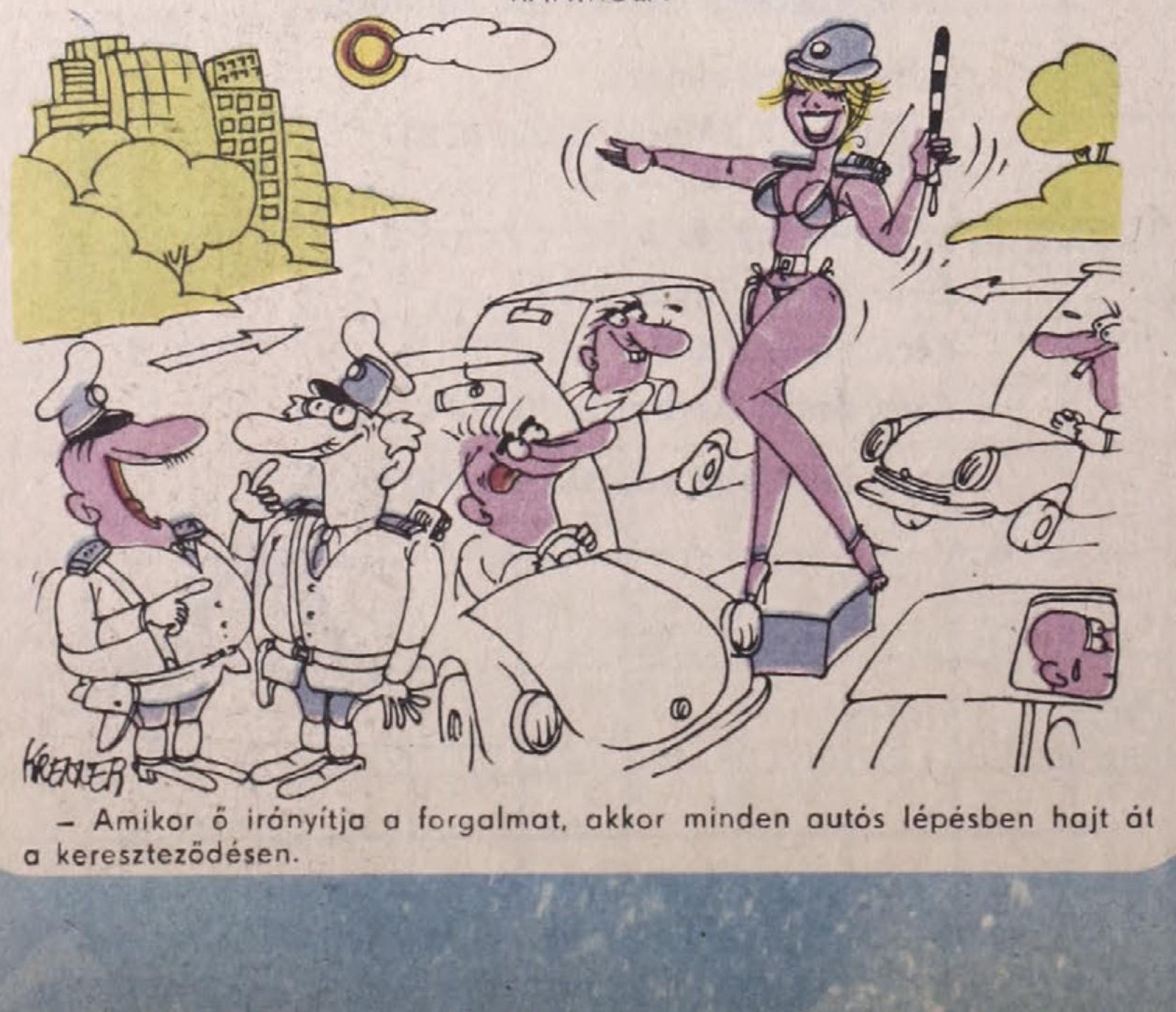

– Segítsen, doktor úr, az idén már csak fiú építőtáborba hajlandó menni.

ELLENTÁBOROK

KÁNIKULA

– Amikor ő irányítja a forgalmat, akkor minden autós lépésben hajt át a kereszteződésen.

ÁMOR

– Odanézz! Ez a szerencsétlen csak most ért ide!